

Új kiadás – Mózes negyedik könyve (Numeri)

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Mózes negyedik könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezekben a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg. A változtatott verseket pirossal különböztettük meg az 1990-es szöveghez képest változatlanul hagyott versektől.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

MÓZES NEGYEDIK KÖNYVE (NUMERI)

1

Izráel számbavétele

¹Így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a kijelentés sátrában, a második év második hónapjának elsején azután, hogy kijöttek Egyiptomból: ²Számoljátok össze Izráel fiainak egész közösségét, névjegyzékbe véve nemzetségenként és nagycsaládonként egytől egyig minden férfit, ³húszévestől fölfelé minden hadkötelest Izráelben! Te és Áron vegyétek őket számba seregeik szerint! ⁴Legyen segítségetekre törzsenként egy-egy férfi, mindegyik egy nagycsalád feje legyen. ⁵Ez a neve azoknak a férfiaknak, akik segíteni fognak nektek: Rúbenből Elícúr, Sedéúr fia, ⁶Simeonból Selumíél, Cúrísaddaj fia, ⁷Júdából Nahsón, Ammínádáb fia, ⁸Issakárból Netanél, Cúár fia, ⁹Zebulonból Elíáb, Hélón fia. ¹⁰József fiai közül: Efraimból Elísámá, Ammíhúd fia, Manasséból pedig Gamlíél, Pedácúr fia, ¹¹Benjáminból Abídán, Gidóni fia, ¹²Dánból Ahézer, Ammísaddaj fia, ¹³Ásérből Pagíél, Okrán fia, ¹⁴Gádból Eljászáf, Deúél fia, ¹⁵Naftáliból Ahíra, Énán fia. ¹⁶Ezek a közösség képviselői, az ősi törzsek fejedelmei, Izráel nemzetségfői.

¹⁷Maga mellé vette azért Mózes és Áron ezeket a név szerint kijelölt férfiakat, ¹⁸és összegyűjtötték az egész közösséget a második hónap elsején. Azok pedig bejegyeztették magukat a névjegyzékbe nemzetségenként és nagycsaládonként, húszévestől fölfelé egytől egyig, ¹⁹ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR. Így vették őket számba a Sínai-pusztában:

²⁰Rúbennek, Izráel elsőszülöttének a fiai, azok leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²¹akiket Rúben törzséből vettek számba, negyvenhatezer-ötszázán voltak.

²²Simeon fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, akiket számba vettek, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²³akiket Simeon törzséből vettek számba, ötvenkilencezer-háromszázán voltak.

²⁴Gád fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁵akiket Gád törzséből vettek számba, negyvenötezer-hatszázötvenen voltak.

²⁶Júda fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁷akiket Júda törzséből vettek számba, hetvennégyezer-hatszázán voltak.

²⁸Issakár fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ²⁹akiket Issakár törzséből vettek számba, ötvennégyezer-négyszázán voltak.

³⁰Zebulon fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³¹akiket Zebulon törzséből vettek számba, ötvenhétezer-négyszázán voltak.

³²József fiai közül Efraim fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³³akiket Efraim törzséből vettek számba, negyvenezer-ötszázán voltak.

³⁴Manassé fiainak a leszármazottai pedig, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁵akiket Manassé törzséből vettek számba, harminckétezer-kétszázán voltak.

³⁶Benjámin fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁷akiket Benjámin törzséből vettek számba, harmincötezer-négyszázán voltak.

³⁸Dán fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ³⁹akiket Dán törzséből vettek számba, hatvankétezer-hétszázán voltak.

⁴⁰Ásér fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ⁴¹akiket Ásér törzséből vettek számba, **negyvenezer-ötszázan voltak.**

⁴²Naftáli fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles, ⁴³akiket Naftáli törzséből vettek számba, **ötvenháromezer-négyszázán voltak.**

⁴⁴Ezeket vették számba. Mózes és Áron vette számba őket, meg Izráel tizenkét fejedelme, mindegyik egy-egy nagycsalád képviselőjében. ⁴⁵Mindazok, akiket számba vettek Izráel fiai közül nagycsaládonként húszévestől fölfelé, mindazok, akik hadkötelesek voltak Izráelben, ⁴⁶tehát akiket számba vettek, **összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak.**

⁴⁷De a léviták ősi törzséből származókat nem vették számba közöttük.

A léviták feladata

⁴⁸Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁴⁹Lévi törzsét ne vedd számba, és ne számold őket hozzá Izráel fiaihoz, ⁵⁰hanem tedd a lévitákat a bizonyosság hajlékának és az ahhoz tartozó egész felszerelésnek a felügyelőivé. Ők vigyék a hajlékot és annak egész felszerelését, ott szolgáljanak, és táborozzanak a hajlék körül. ⁵¹Amikor elindul a hajlék, a léviták bontsák le azt, amikor pedig letáborozik a hajlék, a léviták állítsák föl. Ha illetéktelen közeledik hozzá, meg kell halnia. ⁵²Izráel fiai mindnyájan a maguk táborában táborozzanak, mindenki a maga seregének hadijelvénye körül. ⁵³De a léviták a bizonyosság hajléka körül táborozzanak, hogy ne törjön ki haragom Izráel fiainak a közössége ellen. A léviták végezzék a tennivalókat a bizonyosság hajlékánál.

⁵⁴Izráel fiai eszerint jártak el. Mindenben úgy cselekedtek, ahogyan Mózesnek és Áronnak megparancsolta az ÚR.

2

A törzsek táborozásának és menetelésének a rendje

¹Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²Izráel fiai mindnyájan a maguk hadijelvénye körül táborozzanak, nagycsaládjaik jelvényeivel ellátva, a kijelentés sátrától távolabbra, körös-körül táborozzanak.

³Elöl, kelet felől legyen Júda táborának a hadijelvénye a csapatok között. Júda fiainak a fejedelme Nahsón, Amminádáb fia. ⁴Serege hetvennégyezer-hatszáz számba vett emberből áll. ⁵Mellette táborozzék Issakár törzse. Issakár fiainak a fejedelme Netanél, Cúár fia.

⁶Serege ötvennégyezer-négyszáz számba vett emberből áll. ⁷Azután következik Zebulon törzse. Zebulon fiainak a fejedelme Elíáb, Hélón fia. ⁸Serege ötvenhétezer-négyszáz számba vett emberből áll. ⁹Júda táborának a seregei összesen száznyolcvanhatezer-négyszáz számba vett emberből állnak. Nekik kell elsőnek elindulniuk.

¹⁰Dél felől legyen Rúben táborának a hadijelvénye a csapatok között. Rúben fiainak a fejedelme Elícúr, Sedéúr fia. ¹¹Serege negyvenhatezer-ötszáz számba vett emberből áll.

¹²Mellette táborozzék Simeon törzse. Simeon fiainak a fejedelme Selumíél, Cúrísaddaj fia.

¹³Serege ötvenkilencezer-háromszáz számba vett emberből áll. ¹⁴Azután következik Gád törzse. Gád fiainak a fejedelme Eljászáf, Deúél fia. ¹⁵Serege negyvenötezer-hatszázötven számba vett emberből áll. ¹⁶Rúben táborának a seregei összesen százötvennégyezer-négyszázötven számba vett emberből állnak. Nekik kell másodíknak elindulniuk.

¹⁷Utánuk induljon a kijelentés sátra, a léviták tábora a táborok között. Ahogyan táboroznak, úgy induljanak meg, mindegyik a maga helyén, hadijelvényeik szerint.

¹⁸Nyugat felől legyen Efraim táborának a hadijelvénye a csapatok között. Efraim fiainak a fejedelme Elísámá, Ammíhúd fia. ¹⁹Serege negyvenezer-ötszáz számba vett emberből áll. ²⁰Mellette legyen Manassé törzse. Manassé fiainak a fejedelme Gamliél, Pedácúr fia. ²¹Serege harminckétezer-kétszáz számba vett emberből áll. ²²Azután következik

Benjámin törzse. Benjámin fiainak a fejedelme Abídán, Gidóni fia. ²³Serege harmincötezer-négyszáz számba vett emberből áll. ²⁴Efraim táborának a seregei összesen száznyolcezer-egyszáz számba vett emberből állnak. Nekik kell harmadiknak elindulniuk.

²⁵Észak felől legyen Dán táborának a hadijelvénye a csapatok között. Dán fiainak a fejedelme Ahíezer, Ammísaddaj fia. ²⁶Serege hatvankétezer-hétszáz számba vett emberből áll. ²⁷Mellette táborozzék Ásér törzse. Ásér fiainak a fejedelme Pagíél, Okrán fia. ²⁸Serege negyvenegyezer-ötszáz számba vett emberből áll. ²⁹Azután következik Naftáli törzse. Naftáli fiainak a fejedelme Ahíra, Énán fia. ³⁰Serege ötvenháromezer-négyszáz számba vett emberből áll. ³¹Dán tábora összesen százötvenhétezer-hatszáz számba vett emberből áll. Nekik kell utoljára elindulniuk, hadijelvényeik szerint.

³²Ennyien voltak, akiket számba vettek Izráel fiainak a nagycsaládjaiból. Összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak a táborban, akiket számba vettek seregeik szerint. ³³De a lévitákat nem vették számba Izráel fiai között, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. ³⁴Izráel fiai eszerint jártak el. Pontosán úgy táboroztak hadijelvényeik szerint, és úgy indultak el mindnyájan nemzetségenként és nagycsaládonként, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

3

Áron és családja

¹Ezek voltak Áron és Mózes leszármazottai abban az időben, amikor beszélt az ÚR Mózesnek a Sínai-hegyen. ²Így hívták Áron fiait: Nádáb volt az elsőszülött, azután Abíhú, Eleázár és Ítámár. ³Így hívták Áron fiait, a fölKent papokat, akiket felavattak a papi szolgálatra. ⁴De Nádáb és Abíhú meghalt az ÚR színe előtt, amikor idegen tüzzel járultak az ÚR színe elé a Sínai-pusztában, fiaik pedig nem voltak. Ezért Eleázár és Ítámár végezték a papi szolgálatot apjuknak, Áronnak a felügyelete alatt.

A léviták feladata

⁵Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁶Vezesd ide Lévi törzsét, és állítsd Áron főpap elé, hogy a szolgálatában segédkezzenek. ⁷Ők segítsenek a kijelentés sátránál neki és az egész közösségnek a tennivalók elvégzésében, így teljesítve szolgálatukat a hajlék körül.

⁸Ügyeljenek a kijelentés sátrának egész fölszerelésére, és segítsenek Izráel fiainak a tennivalók elvégzésében, így teljesítve szolgálatukat a hajlék körül. ⁹Oszd be a lévitákat Áron és fiai mellé, mert egészen az én tulajdonaim ők Izráel fiai között. ¹⁰Áronnak és fiainak pedig rendeld el, hogy végezzék papi szolgálatukat. Ha illetéktelen közeledik az ÚRhoz, meg kell halnia.

¹¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹²Íme, én magam vettem ki a lévitákat Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki anyja méhét megnyitja Izráel fiai között: legyenek azért a léviták az enyéim. ¹³Mert minden elsőszülött az enyém! Amikor megöltem Egyiptomban minden elsőszülöttet, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben. Mind az emberé, mind az állaté az enyém legyen. Én vagyok az ÚR!

¹⁴Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-pusztában: ¹⁵Vedd számba Lévi fiait nagycsaládonként és nemzetségenként! Az egy hónapos fiúktól fölfelé minden férfit végy számba! ¹⁶Számba vette azért őket Mózes az ÚR szava szerint, ahogyan megparancsolta.

¹⁷Név szerint ezek voltak Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. ¹⁸Ezek Gérsón fiainak a nevei és nemzetségei: Libní és Simí. ¹⁹Kehát fiai és nemzetségei: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél.

²⁰Merári fiai és nemzetségei: Mahlí és Músi. Ezek Lévi nemzetségei és nagycsaládjai.

²¹Gérsóntól való a Libní nemzetség és a Simí nemzetség. Ezek a gérsóni nemzetségek.

²²A számba vett férfiak, akiket az egy hónapos fiúktól fölfelé számba vettek, szám szerint összesen hétezer-ötszázán voltak. ²³A gérsóni nemzetségeknek a hajlék mögött, nyugatra kellett táborozniuk. ²⁴A gérsóniak nagycsaládjának a fejedelme Eljászáf, Láél fia volt.

²⁵Gérsón fiainak a feladata volt, hogy minden tennivalót elvégezzenek a kijelentés sátránál: a hajléknál, a sátortetőnél, a sátor takarójánál, a kijelentés sátrának bejárati függönyénél, ²⁶az udvar szőnyegfalainál, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar bejárati függönyénél és a hozzá tartozó köteleknél.

²⁷Keháttól való az Amrám nemzetség, a Jichár nemzetség, a Hebrón nemzetség és az Uzzíél nemzetség. Ezek a keháti nemzetségek. ²⁸Az egy hónapos fiúktól fölfelé a férfiak száma összesen nyolcezer-hatszáz volt. Ők végezték a szentély körüli tennivalókat. ²⁹Kehát fiainak a nemzetségei dél felől, a hajlék oldala mellett táboroztak. ³⁰A keháti nemzetségek családjának fejedelme Elícáfán, Uzzíél fia volt. ³¹Az ő feladatuk volt, hogy elvégezzenek minden tennivalót a ládánál, az asztalnál, a lámpatartónál, az oltároknál, a szentélyben használt istentiszteleti felszerelésnél és a függönynél. ³²A léviták legfőbb fejedelme Eleázár, Áron főpap fia volt; ő felügyelt azokra, akik a szentélynél végezték a tennivalókat.

³³Meráritól való a Mahlí nemzetség és a Músí nemzetség. Ezek Merári nemzetségei. ³⁴Az egy hónapos fiúktól fölfelé a számba vett férfiak száma összesen hatezer-kétszáz volt. ³⁵A Merári nemzetségek családjának fejedelme Cúriél, Abíhajil fia volt. Észak felől, a hajlék oldala mellett táboroztak. ³⁶Merári fiainak a gondjaira bízta a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait, egész felszerelését és minden tennivalót azokkal kapcsolatban, ³⁷továbbá az udvar körül levő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit.

³⁸A hajlék előtt, a kijelentés sátrával szemben, attól keletre Mózes, Áron és fiai táboroztak, akik a szent hely körül végezték tennivalójukat Izráel fiainak a szolgálatában. Ha illetéktelen közeledik ahhoz, meg kellett halnia. ³⁹Az összes számba vett lévita, akiket Mózes és Áron az ÚR parancsára számba vett nemzetségenként az egy hónapos fiúktól fölfelé, összesen huszonkétezer férfi volt.

Izráel elsőszülötteinek a száma

⁴⁰Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Vedd számba Izráel fiai közül az elsőszülött férfiakat mind, az egy hónapos fiúktól fölfelé, és vedd őket névjegyzékbe! ⁴¹De a lévitákat különítsd el nekem, aki az ÚR vagyok, Izráel fiainak összes elsőszülöttje helyett, és léviták állatait Izráel valamennyi állatának elsőszülöttje helyett. ⁴²Számba is vette Mózes Izráel fiainak minden elsőszülöttjét, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. ⁴³A névjegyzékbe vett elsőszülött férfiak az egy hónapos fiúktól fölfelé, a számba vettek közül összesen huszonkétezer-kétszázhetvenhárman voltak.

⁴⁴Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁴⁵Vedd külön a lévitákat Izráel fiainak minden elsőszülöttje helyett, és a léviták állatait azok állatai helyett, és legyenek a léviták az enyéim. Én vagyok az ÚR! ⁴⁶Attól a kétszázhetvenhárom férfitől pedig, akik a léviták létszámán felül vannak, és ezért ki kell őket váltani Izráel fiainak elsőszülöttjei közül, ⁴⁷szedj öt-öt sekelt fejenként. A szent sekel szerint vedd, amelyben húsz géra egy sekel. ⁴⁸Add azt a pénzt Áronnak és fiainak azokért, akik közöttük a létszámon felül vannak, és ezért ki kell őket váltani. ⁴⁹Mózes tehát váltságdíjat szedett azoktól, akiket a léviták létszámán felül ki kellett váltani. ⁵⁰Izráel fiainak az elsőszülöttjeitől szedte be a pénzt, ezerháromszázhatvanöt sekelt, a szent sekel szerint. ⁵¹Mózes a váltságpénzt az ÚR parancsa szerint Áronnak és fiainak adta, úgy, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

4

A léviták tiszte

¹Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²Számold össze Kehát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként és nagycsaládonként, ³a harmincévesektől fölfelé az ötvenévesekig minden hadkötelest, hogy a kijelentés sátránál végezzenek munkát. ⁴Ez Kehát fiainak a tennivalója a kijelentés sátránál a szentek szentjével: ⁵Amikor elindul a tábor, menjen be Áron a fiaival, vegyék le a függőkárpitot, és takarják be azzal a bizonyosság ládáját. ⁶Tegyenek arra delfinbőr

takarót, terítsék le egy csupa kék bíborból készült ruhával, és helyezték be a rúdjaikat. ⁷Az áldozati kenyerek asztalát is terítsék le kék bíborruhával, tegyék rá a tálakat, serpenyőket, kelyheket és italáldozati korsókat. Legyen rajta a szent kenyér is. ⁸Terítsék le karmazsin fonálból készült ruhával, fedjék be delfinbőr takaróval, és helyezték be a rúdjaikat. ⁹Azután vegyenek egy kék bíborruhát, és göngyölgék bele a lámpatartót és annak mécseseit, koppantóit, hamutartóit és az összes olajosedényét, amelyből feltöltik. ¹⁰Tegyék mindezt és ezek egész fölszerelését egy delfinbőr takaróba, és tegyék a hordozórudakra. ¹¹Az aranyoltárra is terítsenek kék bíborruhát, takarják be egy delfinbőr takaróval, és helyezték be a rúdjaikat. ¹²Szedjék össze valamennyi istentiszteleti edényt, amelyet a szentélyben használnak, tegyék kék bíborruhába, takarják be delfinbőr takaróval, és tegyék a hordozórudakra. ¹³Azután takarítsák el a hamut az oltárról, és terítsenek rá piros bíborruhát. ¹⁴Tegyék rá az egész fölszerelését, amellyel az áldozatot bemutatják rajta: a szeneserpenyőket, villákat, lapátokat, hintőedényeket, az oltár egész fölszerelését, terítsenek rá delfinbőr takarót, és helyezték be a rúdjaikat. ¹⁵Miután Áron és fiai elkészültek, és betakarták a tábor indulásakor a szentélyt és a szentély egész fölszerelését, menjenek oda Kehát fiai, és ők vigyék azokat. De ne érintsék a szent dolgokat, mert akkor meghalnak. Ezeket kell vinniük Kehát fiainak a kijelentés sátrából. ¹⁶De Eleázárnak, Áron főpap fiának a gondjaira bízták a lámpaolajat, a jó illatú füstölőszeret, az állandó ételáldozatot és a fölkenéshez való olajat. Rábízták az egész hajlékot és mindazt, ami ahhoz tartozik, a szentélyt és fölszerelését.

A papok tiszte

¹⁷Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ¹⁸Ne engedjétek, hogy a keháti nemzetségek törzse kipusztuljon a léviták közül! ¹⁹Ezt tegyétek az érdekükben, hogy éljenek, és ne haljanak meg: Amikor a szentek szentje közelébe lépnek, Áron és fiai menjenek oda, és ők szabják meg mindegyiknek, hogy mit tegyen és mit vigyen. ²⁰Ne menjenek be, hogy megláthassák a szent dolgokat akár csak egy pillanatra is, mert akkor meghalnak!

²¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²²Számold össze Gérsón fiait is nagycsaládonként és nemzetségenként. ²³Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy a kijelentés sátránál végezzenek szolgálatot. ²⁴Ez a gérsóni nemzetségek dolga, amit tenniük és vinniük kell: ²⁵Ők vigyék a hajlék sátorlapjait, a kijelentés sátrát, ennek a takaróját, az azon levő delfinbőr takarót, a kijelentés sátrának a bejárati függönyét, ²⁶az udvar szőnyegfalait, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar kapubejáratának függönyét, ezeknek a köteleit és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Ők végezzék el mindazt, amit azokkal tenni kell. ²⁷Mindenben Áronnak és fiainak a parancsa szerint történjék a gérsóniak szolgálata: mindaz, amit vinniük és tenniük kell. Vegyétek számba és ellenőrizzétek mindazt, amit vinniük kell. ²⁸Ez a gérsóni nemzetségek feladata a kijelentés sátra körül: Ítámárnak, Áron főpap fiának ellenőrzése alatt lássák el azt!

²⁹Merári fiait is vedd számba nemzetségenként és nagycsaládonként. ³⁰Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál. ³¹Ez legyen az ő tennivalójuk a kijelentés sátránál végzendő minden szolgálatukban: ők vigyék a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait, ³²az udvart körülvevő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit, és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Név szerint vegyétek jegyzékbe azt a fölszerelést, amelyet nekik kell vinniük. ³³Ez Merári fiai nemzetségeinek a szolgálata, a kijelentés sátránál végzendő egész szolgálatuk Ítámárnak, Áron főpap fiának az irányítása alatt.

A léviták száma

³⁴Mózes, Áron és a közösség fejedelmei számba vették Kehát fiait nemzetségenként és nagycsaládonként, ³⁵harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál. ³⁶Nemzetségeikből kétezer-hétszázötven embert

vettek számba. ³⁷Ennyien voltak a keháti nemzetségekből számba vettek, akik a kijelentés sátránál végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

³⁸Akiket Gérsón fiai közül számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként, ³⁹harmincévostól fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál, ⁴⁰a nemzetségeikből és nagycsaládjaikból számba vettek kétezer-hatszázharmincan voltak. ⁴¹Ennyien voltak a Gérsón fiainak nemzetségeiből számba vettek, akik a kijelentés sátránál végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR parancsa szerint.

⁴²A Merári fiai nemzetségeiből számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként, ⁴³harmincévostól fölfelé az ötvenévesekig, minden hadköteles, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál, ⁴⁴az ő nemzetségeikből számba vettek háromezer-kétszázán voltak. ⁴⁵Ennyien voltak a Merári fiainak nemzetségeiből számba vettek. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

⁴⁶Az összes számba vett lévita, akiket Mózes, Áron és Izráel fejedelmei nemzetségenként és nagycsaládonként számba vettek, ⁴⁷harmincévostól fölfelé az ötvenévesekig, mindenki, akinek szolgálatba kellett lépnie, hogy végezze a szolgálatát mindabban, amit tennie és vinnie kell a kijelentés sátránál, ⁴⁸a közülük számba vettek nyolcezer-ötszáznyolcvan voltak. ⁴⁹Az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint vették számba őket, mindenkit a maga tennivalója és vinnivalója alapján. Úgy vették számba őket, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

5

A tisztátalanok elkülönítése

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Parancsold meg Izráel fiainak, hogy küldjenek ki a táborból mindenkit, akinek kiütése vagy folyása van, vagy aki holttest miatt tisztátalan. ³Akár férfi, akár asszony, küldjék ki. A táboron kívülre küldjék őket, hogy tisztátalanná ne tegyék táborukat, ahol én közöttük lakozom. ⁴Izráel fiai eszerint jártak el: kiküldték őket a táboron kívülre. Úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

A kár jóvátétele

⁵Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁶Mondd meg Izráel fiainak: Ha egy férfi vagy egy nő bármilyen vétket követ el egy másik ember ellen, az az ÚR ellen követ el hűtlenséget, és így kártérítéssel tartozik. ⁷Az ilyenek vallják meg vétküket, amelyet elkövettek, térítsék meg az okozott kárt teljes értékében, és tegyék még hozzá annak ötödrészét, úgy térítsék meg annak, akinek tartoznak vele. ⁸De ha nincs annak az embernek örököse, és így nincs kinek megtéríteni a kárt, akkor az Úrnak kell a kárt megtéríteni: legyen az a papé, az engesztelési koson kívül, amellyel elvégzi érte az engesztelést.

⁹Minden felajánlás, amelyet Izráel fiai szent adományként odavisznek a paphoz, a papé legyen. ¹⁰Ha valaki azt, ami az övé, szent adományként odaadja a papnak, az a papé legyen.

A féltékenység törvény

¹¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valakinek a felesége eltévelyedik, és hűtlenséget követ el ellene, ¹³és valaki vele hál és közösködik vele, de férje előtt titokban marad, hiszen az asszony titkolja, hogy tisztátalanná vált, tanú pedig nincs ellene, mert nem érték tetten, ¹⁴de a férjben féltékenység támad és féltékeny lesz a feleségére, mert az tisztátalanná lett; vagy ha féltékenység támad benne, és féltékeny lesz a feleségére, holott az nem lett tisztátalanná, ¹⁵akkor vigye el a férj a feleségét a paphoz. Vigye el az érte járó áldozatot is: egy tized véka árpalisztet, de olajat ne öntsön rá, se tömjént

ne tegyen rá, mert féltékenységi áldozat az, emlékeztető áldozat, bűnre emlékeztet. ¹⁶Vezesse oda a pap az asszonyt, és állítsa az ÚR színe elé. ¹⁷Öntsön a pap egy cserépedénybe szent vizet, azután vegyen a pap a hajlék földjén levő porból, és tegye a vízbe. ¹⁸Állítsa a pap az asszonyt az ÚR színe elé, bontsa ki az asszony haját, és tegye annak a tenyerébe az emlékeztető áldozatot: féltékenységi áldozat az. A keserű, átokhozó víz azonban maradjon a pap kezében. ¹⁹Azután eskesse meg őt a pap, és mondja ezt az asszonynak: Ha nem hált veled senki, ha nem tévelyedtél el tisztátalanul férjedtől, ne ártson neked ez a keserű, átokhozó víz, ²⁰csak akkor, ha eltévelyedtél férjedtől, és tisztátalanná váltál, mert férjeden kívül más is hált veled. ²¹Eskesse meg a pap az asszonyt az átokhozó esküvel, és ezt mondja neki a pap: Adja az ÚR, hogy a te neveddel mondjanak majd átkot és tegyenek elrettentő esküt néped körében! Tegye az ÚR medencéjét koraszülővé, méhedet dagadtá! ²²Hatoljon be ez az átokhozó víz a belső részeidbe, dagadjon meg a méhed, és legyen koraszülővé a medencéd! Az asszony pedig mondja rá: Ámen! Ámen! ²³Azután írja föl a pap ezeket az átkokat egy lapra, mossa bele a keserű vízbe, ²⁴és itassa meg az asszonnyal a keserű, átokhozó vizet, hadd hatoljon bele az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva. ²⁵Azután vegye ki a pap az asszony kezéből a féltékenységi áldozatot, mutassa fel az áldozatot az ÚR színe előtt, és vigye az oltárhoz. ²⁶Vegyen a pap egy marokkal az áldozatból az asszony emlékeztető áldozatául, és füstölögtesse el az oltáron. Azután itassa meg az asszonnyal a vizet. ²⁷Miután megitta vele a vizet, az fog történni, hogy ha az asszony csakugyan tisztátalanná vált, mert hűtlenséget követett el férje ellen, belehatol az az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva, megdagad a méhe, és koraszülővé válik a medencéje. Akkor majd annak az asszonynak a nevével mondanak átkot népe körében. ²⁸De ha nem vált tisztátalanná az asszony, hanem tiszta maradt, akkor a víz nem árt neki, és továbbra is képes lesz gyermeket szülni.

²⁹Ez a féltékenység törvénye. Ha egy asszony eltévelyedik férjétől, és tisztátalanná válik, ³⁰vagy ha valakiben féltékenység támad, féltékeny lesz a feleségére, és ezért az ÚR színe elé állítja az asszonyt, akkor a pap mindenben e szerint a törvény szerint járjon el. ³¹A férj mentesül a büntől, az asszonynak pedig bűnhődnie kell, ha bűnös.

6

A názírfogadalom

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha egy férfi vagy nő különleges fogadalmat tesz, názírfogadalmat, vagyis az Úrnak szenteli magát, ³tartózkodjék a bortól és egyéb részegítő italtól, ne igyék borból vagy egyéb részegítő italból készített ecetet, semmilyen más, szőlőből készült italt se igyék, és ne egyék se friss, se szárított szőlőt. ⁴Názírsága egész ideje alatt semmi olyat se egyék, ami szőlőtőről való, még a magját vagy a héját se. ⁵Názírfogadalmának egész ideje alatt ne érje borotva a fejét. Míg le nem telnek azok a napok, amelyekre az Úrnak szentelte magát, szent legyen, hagyja szabadon nőni hajfűrtjeit. ⁶Ne menjen be halotthoz az idő alatt, amelyre az Úrnak szentelte magát. ⁷Ne tegye magát tisztátalanná se apjával, se anyjával, se fivérével, se nővérével, ha közben meghalának, mert Istennek szentelt haj van a fején. ⁸Názírsága egész idején az Úrnak legyen szentelve.

⁹Ha pedig valaki hirtelen és váratlanul meghal az otthonában, és tisztátalanná teszi a megszentelt fejét, akkor vágja le a haját tisztulása napján, a hetedik napon nyírja meg azt. ¹⁰A nyolcadik napon pedig vigyen el két gerlét vagy két galambot a paphoz, a kijelentés sátrának bejáratához. ¹¹Készítse el a pap az egyiket vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul, és végezzon érte engesztelést, mert vétekbe esett a holttest miatt. Így szentelje meg újból a fejét azon a napon. ¹²Szentelje magát újból az Úrnak názírsága idejére, és vigyen egy egyéves bárányt jóvátételi áldozatul. Az előző napok pedig nem számítanak, mert tisztátalanná vált a názír feje.

¹³Ez a názír törvénye: Amikor letelik názírságának az ideje, vezessék a kijelentés sátrának bejáratához. ¹⁴Mutassa be áldozatát az Úrnak: egy egyéves hibátlan hím bárányt égőáldozatul, egy egyéves hibátlan nöstény bárányt vétekáldozatul, egy hibátlan kost békeáldozatul, ¹⁵egy kosár kovásztalan kenyeret, finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal és italáldozatokkal együtt. ¹⁶Mutassa be a pap az ÚR színe előtt, és készítse el a názír vétekáldozatát és égőáldozatát. ¹⁷A kost is készítse el békeáldozatul az Úrnak a kosár kovásztalan kenyérral együtt. Készítse el a pap az ahhoz tartozó ételáldozatot és italáldozatot is. ¹⁸A názír pedig nyírja le megszentelt hajkoronáját a kijelentés sátrának bejáratánál, azután fogja megszentelt hajkoronáját, és tegye azt a tűzre, amelyen a békeáldozat van. ¹⁹Fogja a pap a kos megfőtt lapockáját, egy kovásztalan lepényt a kosárból meg egy kovásztalan lángost, tegye a názír tenyerébe, miután a názír lenyírta megszentelt hajkoronáját, ²⁰és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. A papé az szent adományként, a felmutatott áldozati szegyen és felajánlott combon kívül. Azután a názír ismét ihat bort.

²¹Ez a názír törvénye, aki fogadalmat tett. Az Úrnak szóló áldozat ez hajkoronájáért, azon kívül, amire telik neki. Úgy kell a názírság törvényét megtartania, ahogyan a fogadalmat tette.

Az ároni áldás

²²Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²³Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izráel fiait, ezt mondjátok nekik:

²⁴Áldjon meg téged az ÚR,
és őrizzen meg téged!

²⁵Ragyogtassa rád orcáját az ÚR,
és könyörüljön rajtad!

²⁶Fordítsa feléd orcáját az ÚR,
és adjon neked békességet!

²⁷Így mondják ki a nevemet Izráel fiai felett, és én megáldom őket.

7

A fejedelmek ajándéka

¹Amikor befejezte Mózes a hajlék fölállítást, fölkenete és fölszentelte azt egész fölszerelésével együtt, az oltárt is egész fölszerelésével együtt; fölkenete és fölszentelte azokat. ²Akkor odajárultak Izráel fejedelmei, a nagycsaládok fejei – ők voltak a törzsek fejedelmei, akik a számba vettek élén álltak –, ³és odavitték áldozatukat az ÚR elé: hat födeles szekeret és tizenkét marhát, két fejedelem egy szekeret, és mindegyik egy marhát. Odavezették azokat a hajlék elé. ⁴Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: ⁵Vedd át tőlük ezeket a kijelentés sátrának szolgálatára; add oda a lévítáknak, mindegyiknek a maga szolgálatához mérten! ⁶Átvette tehát Mózes a szekereket és a marhákat, és odaadta a lévítáknak. ⁷Két szekeret és négy marhát adott Gersón fiainak, szolgálatukhoz mérten. ⁸Négy szekeret és nyolc marhát pedig Merári fiainak adott, szolgálatukhoz mérten, amelyet Ítámárnak, Áron főpap fiának a parancsa szerint végeztek. ⁹De Kehát fiainak semmit sem adott, mert az ő tennivalójuk az volt, hogy a szent dolgokat a vállukon vigyék.

¹⁰Azután odavitték a fejedelmek az oltár fölszentelésére szánt ajándékot azon a napon, amelyen fölkenték azt. A fejedelmek odavitték áldozati ajándékukat az oltár elé. ¹¹Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Minden nap egy-egy fejedelem vigye oda az oltár fölszentelésére szánt áldozati ajándékát.

¹²Az első napon Nahsón, Ammínádáb fia, Júda törzséből mutatta be áldozati ajándékát. ¹³Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt

finomliszttel, ételáldozatul –, ¹⁴továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ¹⁵egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ¹⁶egy kecskebak vétekáldozatul, ¹⁷békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Nahsónnak, Amminádáb fiának az áldozati ajándéka.

¹⁸A második napon Netanél, Cúár fia, Issakár fejedelme áldozott. ¹⁹Bemutatta áldozati ajándékát: egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedényt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ²⁰továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyőt, tele füstölőszerekkel, ²¹egy bikaborjút, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, ²²egy kecskebakot vétekáldozatul, ²³békeáldozatul pedig két marhát, öt kost, öt bakot és öt egyéves bárányt. Ez Netanélnek, Cúár fiának az áldozati ajándéka.

²⁴A harmadik napon Zebulon fiainak a fejedelme, Elíáb, Hélón fia következett. ²⁵Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ²⁶továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ²⁷egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ²⁸egy kecskebak vétekáldozatul, ²⁹békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elíábnak, Hélón fiának az áldozati ajándéka.

³⁰A negyedik napon Rúben fiainak a fejedelme, Elícúr, Sedéúr fia következett. ³¹Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ³²továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ³³egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ³⁴egy kecskebak vétekáldozatul, ³⁵békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elícúrnek, Sedéúr fiának az áldozati ajándéka.

³⁶Az ötödik napon Simeon fiainak a fejedelme, Selumíél, Cúrísaddaj fia következett. ³⁷Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ³⁸továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő tele füstölőszerekkel, ³⁹egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁴⁰egy kecskebak vétekáldozatul, ⁴¹békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Selumíélnek, Cúrísaddaj fiának az áldozati ajándéka.

⁴²A hatodik napon Gád fiainak a fejedelme, Eljászáf, Deúél fia következett. ⁴³Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁴⁴továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁴⁵egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁴⁶egy kecskebak vétekáldozatul, ⁴⁷békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Eljászáfnak, Deúél fiának az áldozati ajándéka.

⁴⁸A hetedik napon Efraim fiainak a fejedelme, Elísámá, Ammíhúd fia következett. ⁴⁹Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁵⁰továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁵¹egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁵²egy kecskebak vétekáldozatul, ⁵³békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elísámának, Ammíhúd fiának az áldozati ajándéka.

⁵⁴A nyolcadik napon Manassé fiainak a fejedelme, Gamlíél, Pedácúr fia következett. ⁵⁵Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstitál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁵⁶továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁵⁷egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁵⁸egy kecskebak vétekáldozatul,

⁵⁹békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Gamlíélnak, Pedácúr fiának az áldozati ajándéka.

⁶⁰A kilencedik napon Benjámín fiainak a fejedelme, Abídán, Gidóni fia következett.

⁶¹Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁶²továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁶³egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁶⁴egy kecskebak vétekáldozatul, ⁶⁵békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Abídánnak, Gidóni fiának az áldozati ajándéka.

⁶⁶A tizedik napon Dán fiainak a fejedelme, Ahíezer, Ammísaddaj fia következett.

⁶⁷Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁶⁸továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁶⁹egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁷⁰egy kecskebak vétekáldozatul, ⁷¹békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Ahíezernek, Ammísaddaj fiának az áldozati ajándéka.

⁷²A tizenegyedik napon Ásér fiainak a fejedelme, Pagíél, Okrán fia következett.

⁷³Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁷⁴továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁷⁵egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁷⁶egy kecskebak vétekáldozatul, ⁷⁷békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Pagíélnak, Okrán fiának az áldozati ajándéka.

⁷⁸A tizenkettedik napon Naftáli fiainak a fejedelme, Ahíra, Énán fia következett.

⁷⁹Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüstpál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –, ⁸⁰továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel, ⁸¹egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul, ⁸²egy kecskebak vétekáldozatul, ⁸³békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Ahírának, Énán fiának az áldozati ajándéka.

⁸⁴Ez volt Izráel fejedelmeinek az oltár fölszentelésére szánt ajándéka azon a napon, amelyen fölkenték azt: tizenkét ezüstpál, tizenkét ezüst hintőedény és tizenkét aranyserpenyő.

⁸⁵Százharminc sekel súlyú volt egy-egy ezüstpál, hetven sekel súlyú egy-egy ezüst hintőedény. Az ezüstedények súlya összesen kétezer-négyszáz sekel volt, a szent sekel szerint. ⁸⁶Továbbá tizenkét aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel. Tíz sekel súlyú volt egy-egy serpenyő, a szent sekel szerint. Az aranyserpenyők súlya összesen százhusz sekel volt. ⁸⁷Égőáldozatra szánt marha volt összesen tizenkét bika, azután tizenkét kos és tizenkét egyéves bárány, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal együtt, meg tizenkét kecskebak vétekáldozatul. ⁸⁸Békeáldozatra szánt marha volt összesen huszonnégy bika, azután hatvan kos, hatvan bak és hatvan egyéves bárány. Ez volt az oltár fölszentelésére szánt ajándék, miután fölkenték azt.

⁸⁹Amikor bement Mózes a kijelentés sátrába, hogy beszéljen az Úrral, hallotta a hangot, amely a bizonyág ládáján levő födélről beszélt hozzá, a két kerúb közül. Onnan beszélt hozzá.

8

Az arany lámpatartó

¹Azután így beszélt Mózeshez az Úr: ²Szólj Áronhoz, és mondd meg neki: Úgy rakd föl a lámpatartóra a mécseseket, hogy a hét mécses előre világítson. ³Áron így is tett: úgy rakta föl a lámpatartóra a mécseseket, hogy azok előre világítsanak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az Úr. ⁴A lámpatartó aranyból készült, ötvösmunkával; a szára is meg a virága is

ötvösmunka volt. Arra a mintára készítette el Mózes a lámpatartót, amelyet az ÚR mutatott neki.

A lévíták szolgálatba állítása

⁵Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁶Válaszd külön a lévítákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket. ⁷Ezt cselekedd velük, hogy megtisztuljanak: hints rájuk vétektől megtisztító vizet, egész testüket borotválják le, mossák ki ruhájukat, hogy tiszták legyenek. ⁸Vegyenek egy bikaborjút és hozzá ételáldozatul olajjal gyúrt finomlisztet. Egy másik bikaborjút pedig végy vétekáldozatul. ⁹Vezesd a lévítákat a kijelentés sátra elé, és gyűjtsd össze Izráel fiainak egész közösségét. ¹⁰Azután vezesd a lévítákat az ÚR színe elé, és Izráel fiai tegyék kezüket a lévítákra. ¹¹Áron pedig ajánlja fel a lévítákat mint Izráel fiai felmutatott áldozatát az Úrnak, hogy ők végezzék az ÚR szolgálatát. ¹²A lévíták tegyék kezüket a bikák fejére, te pedig készítsd el az egyik bikát vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul az Úrnak, engesztelésül a lévítákért. ¹³Állítsd a lévítákat Áron és fiai elé, és ajánld fel őket felmutatott áldozatul az Úrnak! ¹⁴Így válaszd külön a lévítákat Izráel fiaitól, hogy a lévíták az enyémekek legyenek. ¹⁵Csak azután kezdhetik el a lévíták a szolgálatot a kijelentés sátránál, miután megtisztítottad és felmutatott áldozatul felajánlottad őket. ¹⁶Mert nekem szóló adományok ők Izráel fiai között. Őket választottam ki magamnak Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki anyja méhét megnyitja. ¹⁷Mert enyém Izráel fiai között minden elsőszülött, akár embertől, akár állattól való. Akkor szenteltem őket magamnak, amikor lesújtottam Egyiptom földjén minden elsőszülöttre. ¹⁸Valamennyi elsőszülött helyett a lévítákat választottam ki magamnak Izráel fiai közül, ¹⁹és Izráel fiai közül a lévítákat adományként Áronnak és fiainak adtam, hogy Izráel fiai helyett ők végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál. Szerezzenek engesztelést Izráel fiaiért, hogy ne sújtsa csapás Izráel fiait, ha a szentélyhez közelednek.

²⁰Mózes, Áron és Izráel fiainak egész közössége eszerint járt el a lévítákkal. Mindenben úgy jártak el Izráel fiai a lévítákkal, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR. ²¹A lévíták megtisztították magukat vétkeiktől, és kimosták ruhájukat. Áron pedig felajánlotta őket ajándékkul az Úrnak, és engesztelést végzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket. ²²Csak azután kezdtek meg a lévíták szolgálatukat a kijelentés sátránál, Áron és fiai irányításával. Úgy jártak el a lévítákkal kapcsolatban, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

²³Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁴Még ez is a lévítákra tartozik: a huszonöt éven felüli lévita hadköteles, és végezzen szolgálatot a kijelentés sátránál. ²⁵Ötvenéves korában pedig vonuljon vissza a szolgálatot végzők seregéből, és ne végezzen tovább szolgálatot, ²⁶segédkezhet a kijelentés sátránál tennivalóik elvégzésében a testvéreinek, szolgálatot azonban ne végezzen. Így szabd meg a lévíták tennivalóit.

9

A páska megünneplése

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-pusztában, a második év első hónapjában azután, hogy kijöttek Egyiptomból: ²Készítsék el Izráel fiai a paskát a megszabott időben. ³Ennek a hónapnak a tizennegyedik napján, estefelé készítsék el a megszabott időben. Egészen a rá vonatkozó rendelkezések és előírások szerint készítsétek el. ⁴Megmondta tehát Mózes Izráel fiainak, hogyan készítsék el a paskát. ⁵El is készítették a paskát az első hónap tizennegyedik napján, estefelé a Sínai-pusztában. Mindenben úgy jártak el Izráel fiai, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

⁶Néhány férfi azonban tisztátalan volt emberi holttest miatt, és így nem készíthették el a paskát azon a napon. Ezért Mózes és Áron elé járultak azon a napon ⁷ezek a férfiak, és ezt mondták: Mi emberi holttest miatt vagyunk tisztátalanok. Miért kellene megtagadni tőlünk, hogy áldozatot mutathassunk be az Úrnak a megszabott időben, Izráel fiaival együtt? ⁸Mózes ezt felelte nekik: Várjatok, míg meghallom, mit parancsol rólatok az ÚR.

⁹Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁰Mondd meg Izráel fiainak: Ha valaki holttest miatt tisztátalanná válik, vagy messze úton van közületek vagy utódaitok közül, az is készítsen páskát az Úrnak. ¹¹Ők a második hónap tizennegyedik napján, estefelé készítsék el, és kovásztalan kenyérral meg keserű füvekkel egyék meg. ¹²Ne hagyjanak belőle reggelre, és a csontját sem szabad eltörni. Mindenben úgy készítsék el, ahogy a páskára vonatkozó rendelkezés szól.

¹³De ha valaki tiszta, és úton sincs, mégis elmulasztja a páskát elkészíteni, azt az embert ki kell irtani népe közül, mert nem mutatott be áldozatot az Úrnak a megszabott időben. Az ilyen embernek bűnhődnie kell. ¹⁴Ha jövevény tartózkodik köztetek, és elkészíti az ÚR páskáját, ő is a páskára vonatkozó rendelkezés és előírás szerint járjon el. Ugyanaz a rendelkezés vonatkozzék rátok: a jövevényre és az ország szülőiteire is.

A felhő és tűzoszlop

¹⁵Amikor a hajlékot fölállították, felhő borította be a hajlékot, a bizonyosság sátrát, estétől reggelig pedig tűz alakjában volt a hajlék fölött. ¹⁶Így volt ez mindig: felhő borította be, éjjel pedig az, ami tűznek látszott. ¹⁷Valahányszor fölemelkedett a felhő a sátorról, elindultak Izráel fiai. Ott ütöttek táborn Izráel fiai, ahol a felhő megállapodott. ¹⁸Az ÚR parancsa szerint indultak el Izráel fiai, és az ÚR parancsa szerint ütöttek táborn. Mindaddig a táborban maradtak, amíg a felhő a hajlékon nyugodott. ¹⁹Ha a felhő hosszabb ideig maradt a hajlék fölött, megtartották Izráel fiai az ÚR rendelkezését, és nem indultak el. ²⁰Megtörtént, hogy a felhő csak néhány napig maradt a hajlék fölött; akkor is az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el. ²¹Megtörtént, hogy a felhő csak estétől reggelig volt ott, reggel pedig már föl is emelkedett a felhő: ilyenkor ők is elindultak. Akár nappal, akár éjjel emelkedett föl a felhő, ők elindultak. ²²Akár két napig, akár egy hónapig vagy még hosszabb ideig nyugodott is a felhő a hajlék fölött, a táborban maradtak Izráel fiai, és nem indultak el. De ha fölemelkedett, elindultak. ²³Az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el. Megtartották az ÚR rendelkezését, az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

10

Az ezüst harsonák

¹Azután így szólt Mózeshez az ÚR: ²Készíts két harsonát ötvösmunkával, ezüsből készítsd azokat. Ezeket használd a közösség összehívására és a táborok elindítására! ³Amikor megfújják azokat, gyűljön hozzád az egész közösség a kijelentés sátrának a bejáratához. ⁴Ha csak az egyiket fújják meg, gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel nemzetségfői. ⁵Ha pedig riadót fújtok, induljanak el azok a táborok, amelyek keletre táboroznak. ⁶Ha másodsor is megfújjátok harsogva, induljanak el azok a táborok, amelyek délre táboroznak. Harsogva kell megfújniuk az induláshoz. ⁷De ha a gyülekezetet gyűjtitek össze, ne harsogva fújjátok. ⁸A harsonákat Áron fiai, a papok fújják. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. ⁹Ha hadba indultok majd országotokban a benneteket szorongató ellenség ellen, akkor is ezekkel a harsonákkal fújjátok riadót: akkor majd megemlékezik rólatok Istenetek, az ÚR, és megszabadultok ellenségeitektől. ¹⁰Fújjátok meg ezeket a harsonákat az öröm napjain, az ünnepeken és a hónapok kezdetén, amikor égőáldozataitokat és békeáldozataitokat bemutatjátok, és emlékeztetni fogják Istent rátok. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

Elindulás a Sínai-hegytől

¹¹A második év második hónapjának a huszadik napján fölemelkedett a felhő a bizonyosság hajlékáról. ¹²Izráel fiai pedig elindultak a Sínai-pusztából, és mentek táborhelyről táborhelyre, míg meg nem állapodott a felhő a Párán-pusztában. ¹³Ekkor indultak el először az Úrnak Mózes által adott parancsa szerint. ¹⁴Először Júda fiai táborának a hadijelvénye indult el a

csapatok élén. Seregüket Nahsón, Ammínádáb fia vezette. ¹⁵Issakár fiai törzsének a seregét Netanél, Cúár fia vezette. ¹⁶Zebulon fiai törzsének a seregét Eliáb, Hélón fia vezette. ¹⁷Miután a hajlékot lebontották, elindultak Gérsón és Merári fiai, a hajlék hordozói. ¹⁸Azután Rúben táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. Seregüket Elícúr, Sedéúr fia vezette. ¹⁹Simeon fiai törzsének a seregét Selumíél, Cúrísaddaj fia vezette. ²⁰Gád fiai törzsének a seregét Eljászáf, Deúél fia vezette. ²¹Majd elindultak a kehátiak is, a szentély hordozói; a többiek már fölállították a hajlékot, mire ők megérkeztek. ²²Azután Efraim fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. Seregüket Elisámá, Ammíhúd fia vezette. ²³Manassé fiai törzsének a seregét Gamliél, Pedácúr fia vezette. ²⁴Benjámin fiai törzsének a seregét Abídán, Gidóni fia vezette. ²⁵Majd Dán fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén, mint az egész tábor utóvédje. Seregüket Ahíezer, Ammísaddaj fia vezette. ²⁶Ásér fiai törzsének a seregét Pagíél, Okrán fia vezette. ²⁷Naftáli fiai törzsének a seregét Ahíra, Énán fia vezette. ²⁸Ez volt Izráel fiai táborbontásának a rendje, seregeik szerint, valahányszor elindultak.

²⁹Mózes így szólt Hóbábhoz, a midjáni Reúélnak, Mózes apósának a fiához: Mi elindulunk arra a helyre, amelyről azt mondta az ÚR: Nektek adom azt. Gyere velünk, és mi jót teszünk veled, mert az ÚR jót ígért Izráelnek. ³⁰De ő így felelt neki: Nem megyek, inkább visszamegyek hazámba, a rokonságomhoz. ³¹Mózes ezt mondta: Ne hagyj el bennünket, hiszen te tudod, hol lehet táborot ütnünk a pusztában. Te légy a vezetőnk! ³²Ha velünk jössz, akkor részesíteni fogunk mindabban a jóban, amit velünk tesz az ÚR.

³³Így indultak el az ÚR hegyétől egy háromnapi útra. A háromnapi úton az ÚR szövetségének ládája vonult előttük, hogy pihenőhelyet keressen nekik. ³⁴Az ÚR felhője volt felettük nappal, amikor elindultak a táborból. ³⁵Valahányszor elindult a láda, ezt mondta Mózes:

Kelj föl, Uram! Szóródjanak szét ellenségeid,
gyűlölőid meneküljenek előled!

³⁶Amikor pedig megállt, ezt mondta:

Térj vissza, Uram, Izráel ezreinek sokaságához!

11

A táborégés

¹A nép pedig folyton csak panaszkodott az Úrnak, hogy rosszul megy a sora. Az ÚR pedig meghallotta, és haragra gerjedt. Fölgyulladt ellenük az ÚR tüze, és belekapott a tábor szélébe. ²Ekkor a nép segítségért kiáltott Mózeshez, Mózes pedig imádkozott az Úrhoz, és elaludt a tűz. ³Azt a helyet pedig Tabérának nevezték el, ami azt jelenti: „felgyulladt ellenük az ÚR tüze”.

A nép húst kíván

⁴A közöttük levő gyülevész népség azonban telhetetlen volt, ezért Izráel fiai is újra siránkozni kezdtek: Ki ad nekünk végre húst enni? ⁵Emlékszünk, hogy Egyiptomban ingyen ettünk halat, uborkát, dinnyét, póréhagymát, vöröshagymát és fokhagymát. ⁶Most pedig elepedünk, mert semmit sem látunk a mannán kívül. ⁷A manna olyan volt, mint a koriandermag, hasonló az illatos gyantacsepphez. ⁸A nép elszéledt, és úgy szedegette. Kézimalmon megőrölték, vagy mozsárban megtörték, azután fazékban megfőzték, és lepényt készítettek belőle. Olyan íze volt, mint az olajos süteménynek. ⁹Amikor a harmat leszállt éjjel a táborra, akkor hullott rá a manna is. ¹⁰Mózes meghallotta, hogy a nép siránkozik, egyik nemzetség éppúgy, mint a másik, mindenki a sátra bejáratánál. Akkor igen fölgerjedt az ÚR haragja, és Mózes is rossznak látta ezt. ¹¹Ezért Mózes ezt mondta az Úrnak: Miért tettél szolgáloddal ilyen rosszat? Miért nem vagy jóindulattal hozzám, miért raktad rám ennek az egész népnek a gondját?

¹²Vajon bennem fogant ez az egész nép, vagy én szültem-e, hogy ezt mondod nekem:

Ahogy a dajka viszi a csecsemőt, úgy vidd az öledben arra a földre, amelyet te ígértél oda esküvel atyáiknak? ¹³Honnan vegyek húst, hogy adjak ennek az egész népnek? Hiszen így siránkoznak előttem: Adj nekünk húst, hadd együnk! ¹⁴Nem tudom egyedül vinni ezt az egész népet, mert túl nehéz nekem. ¹⁵Ha így bánysz velem, inkább nyomban ölj meg, légy ennyi jóindulattal hozzám! Ne kelljen látnom nyomorúságomat!

A hetven prófétáló vén

¹⁶Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izráel vénei közül, akikről tudod, hogy a nép vénei és előljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és ott álljanak melléd. ¹⁷Akkor leszálok, és beszélek ott veled. Elveszek abból a lélekből, amely rajtad nyugszik, és rájuk is kiárasztom, hogy veled együtt hordozzák a nép terhét, és ne hordozd azt egyedül. ¹⁸A népnek pedig mondd meg: Szenteljétek meg magatokat holnapra, mert húst esztek! Hiszen így siránkoztok az Úrnak: Ki ad nekünk végre húst enni? Milyen jó dolgunk volt Egyiptomban! Ezért majd ad nektek az ÚR húst, és ehetek. ¹⁹Nemcsak egy napig ehetek, nem is két napig, nem öt napig, nem tíz napig, nem húsz napig, ²⁰hanem egy álló hónapig, míg csak ki nem hányjátok, és míg meg nem undorodtok tőle, mivel megvetettétek az Urat, aki köztetek van, és így siránkoztatok előtte: Miért is jöttünk ki Egyiptomból? ²¹Akkor ezt mondta Mózes: Hatszázezer gyalogosból áll a nép körülöttem, és te azt mondod: Húst adok nekik enni egy álló hónapig?! ²²Lehet-e annyi juhot és marhát vágni nekik, hogy elég legyen nekik? Vagy össze lehet-e gyűjteni a tenger minden halát, hogy elég legyen nekik? ²³De az ÚR ezt mondta Mózesnek: Talán kevés ehhez az ÚR ereje? Most majd meglátod, beteljesedik-e az én szavam, vagy sem! ²⁴Mózes kiment, és elbeszélte a népnek az ÚR szavait, majd összegyűjtött hetven férfit a nép vénei közül, és a sátor köré állította őket. ²⁵Az ÚR pedig leszállt felhőben, és beszélt hozzá. Majd elvett abból a lélekből, amely Mózesen nyugodott, és kiárasztotta a hetven vénre. Amikor a lélek leszállt rájuk, akkor prófétáltak, de máskor nem. ²⁶Két férfi azonban a táborban maradt: az egyiknek Eldád, a másiknak Médád volt a neve. Rájuk is kiáradt a lélek, mert ők is az összeírtak között voltak, bár nem mentek ki a sátorhoz. Ők a táborban kezdtek prófétálni. ²⁷Egy szolga elfutott, és jelentette Mózesnek, hogy Eldád és Médád prófétálnak a táborban. ²⁸Akkor megszólalt Józsué, Nún fia, aki ifjúkorától fogva Mózes szolgája volt, és ezt mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik! ²⁹De Mózes így felelt neki: Engem akarsz féltékenyen védeni? Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és rájuk is kiárasztaná lelkét az ÚR! ³⁰Ezután Mózes visszavonult a táborba Izráel véneivel együtt.

A fűrjek

³¹Akkor az ÚR szelet támasztott, amely a tenger felől fűrjeket sodort magával, és leszórta őket a táborra, innen is, onnan is egynapi távolságban a tábor körül, két könyöknyire a föld színén. ³²Akkor nekiállt a nép, és egész nap és egész éjjel, sőt az egész következő napon is gyűjtötték a fűrjeket. Még aki keveset gyűjtött, az is gyűjtött tíz hómert, és szétterítették azokat a tábor körül. ³³De a hús még a foguk között volt, még meg sem rágták, amikor az ÚR haragra gerjedt a nép ellen, és megverte az ÚR a népet egy igen nagy csapással. ³⁴Azt a helyet Kibrót-Taavának nevezték el, mert ott temették el a telhetetlen népet. ³⁵Kibrót-Taavából elindult a nép Hacérót felé, majd Hacérótban tartózkodtak.

12

Mirjám poklossága

¹Egyszer Mirjám és Áron Mózes ellen beszélt az etióp asszony miatt, akit elvett. Mert Mózes egy etióp asszonyt vett feleségül. ²Ezt mondták: Vajon csak Mózes által beszélt az ÚR? Nem beszélt-e miáltalunk is? De az ÚR meghallotta. ³Ez a Mózes pedig igen alázatos volt, a földön élő minden embernél alázatosabb. ⁴Az ÚR akkor rögtön ezt mondta Mózesnek, Áronnak és

Mirjámnak: Menjete ki mindhárman a kijelentés sátrához. Ki is mentek mindhárman.⁵ Akkor az ÚR leszállt felhőoszlopban, megállt a sátor bejáratánál, és szólította Áront és Mirjámot, ők ketten pedig odamentek.⁶ Az ÚR ezt mondta: Halljátok meg beszédemet: Ha van az ÚRnak prófétája köztetek, azzal látomásban ismertetem meg magam, álomban beszélek hozzá.⁷ De nem ilyen Mózes, a szolgám! Őrá az egész házam van bízva!⁸ Szemtől szemben beszélek vele, világosan, nem rejtélyesen, az ÚR alakját is megpillanthatja. Hogy mertetek hát szolgám, Mózes ellen beszélni?!⁹ Az ÚR haragra gerjedt ellenük, és eltávozott.¹⁰ Amikor a felhő eltávozott a sátorról, Mirjám a poklosságtól olyan fehér lett, mint a hó. Áron Mirjám felé fordult, és látta, hogy poklos.¹¹ Akkor ezt mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram, ne ródd föl nekünk ezt a vétket, amelyet esztelenül elkövettünk!¹² Ne legyen olyan Mirjám, mint a halva született, akinek a teste félig már oszlásnak indult!¹³ Ekkor Mózes így kiáltott az ÚRhoz: Istenem, gyógyítsd meg őt!¹⁴ Az ÚR azonban ezt mondta Mózesnek: Ha csak az apja köpte volna szembe, akkor is szégyenkeznie kellene hét napig. Zárják ki a táborból hét napra, és csak azután fogadják vissza!¹⁵ Ki is zárták Mirjámot a táborból hét napra. A nép nem indult tovább addig, amíg vissza nem fogadták Mirjámot.¹⁶ Azután elindult a nép Hacérótból, és a Párán-pusztában ütött tábort.

13

Mózes kémeket küld Kánaánba

¹ Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ² Küldj férfiakat, hogy kémeljék ki Kánaán földjét, amelyet majd Izráel fiainak adok. Mindegyik ősi törzsből egy férfit küldjete, mind tekintélyes ember legyen. ³ Mózes elküldte őket a Párán-pusztából az ÚR parancsa szerint. Valamennyien főemberek voltak Izráelben. ⁴ Név szerint ezek voltak: Rúben törzsből Sammúa, Zakkúr fia. ⁵ Simeon törzsből Sáfát, Hóri fia. ⁶ Júda törzsből Káléb, Jefunne fia. ⁷ Issakár törzsből Jigál, József fia. ⁸ Efraim törzsből Hóséa, Nún fia. ⁹ Benjámín törzsből Paltí, Ráfú fia. ¹⁰ Zebulon törzsből Gaddiél, Szodí fia. ¹¹ A József törzséhez tartozó Manassé-törzsből Gaddí, Szúszí fia. ¹² Dán törzsből Ammiél, Gemallí fia. ¹³ Ásér törzsből Szetúr, Míkáél fia. ¹⁴ Naftáli törzsből Nahbí, Vofszi fia. ¹⁵ Gád törzsből Geúél, Mákí fia. ¹⁶ Így hívták azokat a férfiakat, akiket elküldött Mózes, hogy kémeljék ki az országot. Mózes Hóséát, Nún fiát Józsuénak nevezte el.

¹⁷ Amikor elküldte őket Mózes, hogy kémeljék ki Kánaán földjét, ezt mondta nekik: Menjete itt a Délvidéken át, föl a hegyvidékre. ¹⁸ Nézzéte meg, hogy milyen az a föld, és a rajta lakó nép erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok! ¹⁹ Milyen az a föld, amelyen lakik: jó-e vagy rossz? Milyenek a városok, amelyekben lakik: táborfélék vagy megerősített helyek? ²⁰ Milyen a föld: kövér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Legyetek bátrak, és hozzatok a föld gyümölcséből! Akkor éppen az első szőlőfürtök érésének az ideje volt. ²¹ Elmentek tehát a férfiak, és kikémlelték a földet, a Cin-pusztától egészen Rehóbig, a Hamátba vezető útig. ²² A Délvidéken át mentek föl, és Hebrónig jutottak. Anák leszármazottai, Ahíman, Sésaj és Talmaj éltek ott. Hebrón hét évvel korábban épült, mint az egyiptomi Cóan. ²³ Amikor eljutottak az Eskól-völgyig, lemetszettek ott egy szőlővesszőt egyetlen szőlőfürttel, amelyet ketten vittek rúdon. Szedtek gránátalmát és fügét is. ²⁴ Azt a helyet Eskól-völgynek nevezték el arról a szőlőfürtről, amelyet ott metszettek le Izráel fiai.

²⁵ Negyven nap múlva visszatértek az ország kikémleléséből. ²⁶ Visszamentek, és megérkeztek Mózeshez, Áronhoz és Izráel fiainak egész közösségéhez a Párán-pusztába, Kádésba. Beszámoltak nekik meg az egész közösségnek, és megmutatták nekik a föld gyümölcsseit. ²⁷ Elbeszélésükben ezt mondták neki: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse! ²⁸ Csakhogy erős nép lakik azon a földön, a városok falakkal vannak megerősítve és nagyon nagyok, sőt, még Anák leszármazottait is láttuk ott! ²⁹ A Délvidéken Amalék lakik, a hegyvidéken a hettiták, a jebúsziai és az emóriak laknak, a tenger és a Jordán partján pedig kánaániak élnek. ³⁰ Bár

Káléb csitította a népet, amely Mózes ellen fordult, mert ezt mondta: Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert le tudjuk győzni őket,³¹ de azok a férfiak, akik vele mentek, ezt mondták: Nem vonulhatunk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb nálunk!³² És rossz híret keltették Izráel fiai között annak a földnek, amelyet kikémeleltek, mert ezt mondták: Az a föld, amelyet bejártunk, hogy kikémeleljük, olyan föld, amely megemészti lakosait! A nép pedig, amelyet ott láttunk, csupa szálas emberből áll.³³ Sőt láttunk ott óriásokat is, Anák óriás fiait: parányi sáskáknak éreztük magunkat, és ők úgy is tekintettek ránk.

14

A nép zúgolódása és bűnhődése

¹Ekkor az egész közösség elkezdett hangosan jajveszékelné, és sírt a nép egész éjjel. ²Izráel fiai mindnyájan zúgolódtak Mózes és Áron ellen. Ezt mondta nekik az egész közösség: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy halnánk meg itt a pusztában! ³Miért akar bevinni minket az ÚR arra a földre? Azért, hogy fegyvertől hulljunk el, asszonyaink és gyermekeink pedig prédára jussanak? Nem volna jobb visszatérnünk Egyiptomba? ⁴Majd ezt mondták egymásnak: Válasszunk vezetőt, és térjünk vissza Egyiptomba!

⁵Ekkor Mózes és Áron arcra borult Izráel egész gyülekezeti közössége előtt. ⁶De Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia, akik az országba küldött kémek között voltak, megszagatták ruhájukat, ⁷és ezt mondták Izráel fiai egész közösségének: A föld, amelyet bejártunk, hogy kikémeleljük, igen-igen jó föld. ⁸Ha az ÚR kedvel bennünket, akkor bevisz bennünket arra a földre, és nekünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. ⁹Csak az ÚR ellen ne lázadjatok, és ne féljete a föld népétől, mert a fél fogunkra sem elegek. Tőlük eltávozott oltalmuk, de velünk van az ÚR! Ne féljete tőlük! ¹⁰De az egész közösség azt mondta, hogy meg kell kövezni őket. Akkor megjelent az ÚR dicsősége a kijelentés sátra fölött egész Izráelnek, ¹¹és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig vesz semmibe engem ez a nép, és meddig nem hisz bennem a sok jel ellenére sem, amelyet közöttük tettem?! ¹²Megverem dögvésszel, és elűzöm őket, de téged náluk nagyobb és erősebb nemzetté teszek. ¹³Mózes azonban azt mondta az Úrnak: Hallották az egyiptomiak, hogy te hoztad ki közülük hatalmaddal ezt a népet, ¹⁴és elmondták e föld lakóinak. Ők tehát már hallották, hogy te, Uram, e nép között vagy; hogy te, Uram, a szemük láttára megjelentél, és hogy a te felhőd állt fölöttük, és nappal felhőoszlopban jársz előttük, éjjel pedig tűzoszlopban. ¹⁵Ha most mind egy szálíg megölöd ezt a népet, akkor ezt fogják mondani azok a nemzetek, amelyek hallották a híredet: ¹⁶Nem tudta az ÚR bevinni ezt a népet arra a földre, amelyet esküvel ígért meg nekik, ezért lemészárolta őket a pusztában. ¹⁷Most azért mutasd meg, Uram, hogy nagy a te hatalmad, ahogyan megmondtad: ¹⁸Az ÚR türelme hosszú, szeretete nagy, megbocsátja a bűnt és hitszegést; bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat is, három, sőt négy nemzedéken át. ¹⁹Bocsásd meg hát ennek a népnek a bűnét nagy szeretetteddel, ahogyan megbocsátottál ennek a népnek Egyiptomtól fogva mindeddig! ²⁰Akkor az ÚR ezt mondta: Megbocsátok, ahogyan kérted. ²¹De életemre mondom és az ÚR dicsőségére, amely betölti az egész földet, ²²hogy azok közül az emberek közül, akik látták dicsőségemet és a jeleket, amelyeket Egyiptomban és a pusztában tettem, mégis megkísértettek engem tízszer is, és nem hallgattak szavamra, ²³senki sem fogja meglátni azt a földet, amelyet esküvel ígértem atyáiknak. Senki sem látja meg azt azok közül, akik engem semmibe vettek. ²⁴De szolgálmat, Kálébot, mivel más lélek volt benne, és hűségesen követett engem, beviszem arra a földre, ahol járt, és az ő utódai fogják majd birtokba venni azt. ²⁵A völgyekben azonban az amálékiek és a kánaániak laknak. Holnap forduljatok meg, és induljatok el a pusztába a Vörös-tenger felé!

²⁶Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²⁷Meddig zúgolódik ellenem ez a gonosz közösség? Meghallottam Izráel fiainak zúgolódását, mert sokat zúgolódtak ellenem.

²⁸Mondd meg nekik: Életemre mondom – így szól az ÚR –, hogy aszerint bánok majd veletek,

amiről előttem ti beszéltetek! ²⁹Itt a pusztában fogtok holtan elhullani, a számba vettek mind, ahányan csak vagytok, húszévestől fölfelé, mert zúgolódtatok ellenem. ³⁰Nem mentek be arra a földre, amelyről felemelt kézzel megesküdtem, hogy ott fogtok lakni, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia. ³¹De beviszem gyermekeiteket, akikről ti azt mondtátok, hogy prédára jutnak; ők majd megismerik azt a földet, amelyet ti megvetettetek. ³²Ti azonban itt a pusztában fogtok elhullani. ³³Fiaitok pásztorok lesznek a pusztában negyven esztendeig, és bűnhődnek a ti hűtlenségetekért, míg mind egy szálíg el nem hullotok holtan a pusztában. ³⁴Negyven napig tartott, míg kikémléltétek azt a földet: most negyven évig bűnhődjétek, a napok száma szerint, egy-egy napért egy-egy esztendő, hogy megtudjátok, milyen az, amikor én ellenkezem veletek. ³⁵Én, az ÚR, megmondtam, hogy ezt teszem ezzel az egész gonosz közösséggel, amely összefogott ellenem: mind egy szálíg itt halnak meg a pusztában!

³⁶Azok a férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kémleljék ki az országot, és akik visszatérve föllázították ellene az egész közösséget, mert rossz hírért keltették annak a földnek, ³⁷azok a férfiak, akik rossz hírért keltették az országnak, meghaltak az ÚR csapásától. ³⁸Csak Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia maradt életben azok közül a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémléjjék az országot.

³⁹Amikor elbeszélte Mózes ezeket a dolgokat egész Izráelnek, a nép nagyon elszomorodott. ⁴⁰Korán reggel fölkeltek, hogy fölmenjenek a hegyvidék magaslataira, mondván: Itt vagyunk, menjünk hát arra a helyre, amelyről az ÚR beszélt. Bizony, vétkeztünk! ⁴¹Mózes azonban ezt mondta: Miért akarjátok áthágni az ÚR parancsát? Nem fog az sikerülni! ⁴²Ne menjétek, mert nem lesz köztetek az ÚR! Vereséget fogtok szenvedni ellenségeitektől! ⁴³Hiszen az amálékiak és kánaániak ott vannak veletek szemben, és elhullotok fegyvereiktől! Mivel elfordultatok az Úrtól, az ÚR sem lesz veletek! ⁴⁴Ők azonban vakmerően fölmentek a hegyvidék magaslataira, bár az ÚR szövetségének a ládája és Mózes ki sem mozdultak a táborból. ⁴⁵Az amálékiak és kánaániak pedig, akik azon a hegyvidéken laktak, lerohantak, verték és kergették őket egészen Hormáig.

15

Áldozati rendelkezések

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet nektek adok, hogy ott lakjatok, ³és tűzáldozatot készítetek az Úrnak: égőáldozatot vagy véresáldozatot fogadalom teljesítésére, önkéntes áldozatként vagy ünnepeiteken, amikor marhát vagy juhfélét készítetek kedves illatul az Úrnak, ⁴akkor az, aki bemutatja áldozatát az Úrnak, mutasson be ételáldozatul egytized véka finomlisztet, egynegyed hín olajjal gyúrva, ⁵italáldozatul pedig egynegyed hín bort készíts az égőáldozathoz vagy a véresáldozathoz bárányonként. ⁶A koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet készíts, egyharmad hín olajjal gyúrva, ⁷italáldozatul pedig egyharmad hín bort mutass be kedves illatul az Úrnak. ⁸Ha marhát készítesz égőáldozatul vagy véresáldozatul egy fogadalom teljesítésére vagy békeáldozatként az Úrnak, ⁹akkor mutass be a marhán kívül ételáldozatul háromtized véka finomlisztet, fél hín olajjal gyúrva, ¹⁰italáldozatul pedig mutass be fél hín bort. Kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. ¹¹Így kell tenni minden egyes bikánál, minden egyes kosnál, juhnál vagy kecskénél. ¹²Ahányat csak készítetek, mindegyiket így készítsétek el. ¹³Minden közületek való így készítse el ezeket, ha kedves illatú tűzáldozatot mutat be az Úrnak. ¹⁴Ha pedig jövevényként tartózkodik valaki nálatok, vagy a későbbi nemzedékek idejében lesz majd közöttetek, és kedves illatú tűzáldozatot készít az Úrnak, úgy készítse el ő is, ahogyan ti készíttétek. ¹⁵A gyülekezetben ugyanaz a rendelkezés vonatkozik rátok és az ott tartózkodó jövevényre. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre: olyan legyen a jövevény az ÚR előtt, mint ti! ¹⁶Ugyanaz a törvény és ugyanaz az előírás vonatkozzék rátok és a köztetek tartózkodó jövevényre!

¹⁷Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁸Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, ahova beviszlek titeket, ¹⁹és esztek majd annak a földnek a kenyereiből, akkor mutassatok be felajánlást az Úrnak. ²⁰A tésztákból készült első lepényt mutassatok be felajánlásként. Szérűről vett felajánlásként ajánljátok föl. ²¹Az első tésztát adjátok felajánlásként az Úrnak nemzedékről nemzedékre.

Szándékos és nem szándékos bűnök

²²Megtörténhet, hogy nem szándékosan szegitek meg valamelyik parancsolatot, amelyet az ÚR rendelt el Mózesnek. ²³Pedig mindezek, amelyeket Mózes által megparancsolt nektek az ÚR, attól kezdve, hogy az ÚR megparancsolta, érvényesek minden nemzedéknek. ²⁴Ha tehát a közösség tudtán kívül, nem szándékosan történt ilyen dolog, akkor készítsen az egész közösség egy bikaborjút kedves illatú égőáldozatul az Úrnak, a hozzá tartozó étel- és italáldozattal az előírások szerint, meg egy kecskebakot vétekáldozatul. ²⁵Végezzen a pap engesztelést Izráel fiainak egész közösségéért, és bocsánatot nyernek, hiszen nem volt szándékos a vétek, ők pedig elvitték tűzáldozatukat ajándékkul az Úrnak, meg vétekáldozatukat is elvitték az ÚR elé azért a nem szándékos vétekért. ²⁶Így nyer bocsánatot Izráel fiainak egész közössége és a köztük tartózkodó jövevény, mert az egész népet terhelte az a nem szándékos vétek.

²⁷Ha csak egyvalaki követi el a nem szándékos vétket, akkor mutasson be egy egyéves nőstény kecskét vétekáldozatul. ²⁸A pap pedig végezzen engesztelést az ÚR színe előtt azért az emberért, aki nem szándékosan követte el vétkét, hogy engesztelést szerezzen neki, és akkor bocsánatot nyer. ²⁹Ugyanez a törvény vonatkozzék nálatok a született izráelire és a jövevényre, aki köztetek tartózkodik, ha nem szándékosan vétkeznek. ³⁰De ki kell irtani népe közül azt az embert, akár közületek való, akár jövevény, aki szándékosan követ el valamit, mert az URat gyalázta meg. ³¹Hiszzen az ÚR igéjét vetette meg, és az ő parancsolatát szegte meg: föltétlenül ki kell irtani az ilyen embert, bűnhődnie kell.

³²Amikor a pusztában voltak Izráel fiai, rajtakaptak egy embert, aki tűzifát szedegetett a nyugalom napján. ³³Akik tetten érték, amint fát szedegetett, odavitték Mózes, Áron és az egész közösség elé. ³⁴Őrizetbe vették, hiszen még nem volt megszabva, hogy mit kell vele tenniük. ³⁵Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Halállal lakoljon az az ember: kövezzék meg őt az egész közösség a táboron kívül! ³⁶Kivitte azért őt az egész közösség a táboron kívülre, ott halálra kövezték, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A ruhabojtok

³⁷Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: ³⁸Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik, hogy csináljanak bojtokat a ruhájuk szegélyére, nemzedékről nemzedékre, és tegyenek a szegélyen levő bojtokra kék bíborzsinórt. ³⁹Arra való ez a bojt, hogy valahányszor ránéztek, emlékezzetek az ÚR minden parancsolatára, teljesítsétek azokat, és ne csábítson el titeket se a szívetek, se a szemetek, amelyek paráznaságba vihetnek benneteket, ⁴⁰hanem emlékezzetek, és teljesítsétek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt. ⁴¹Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy Istenetek legyetek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

16

Kórah, Dátán és Abírám lázadása

¹Kórah, aki Jichár fia, aki Kehát fia, aki Lévi fia, összefogott Dátánnal és Abírámmal, Elíáb fiaival, meg Ónnal, Pelet fiával, aki Rúben fia volt, ²és fölkeltek Mózes ellen, kétszázötven emberrel Izráel fiai közül, akik a közösség fejedelmei, a gyülekezet képviselői, közismert emberek voltak. ³Ezek egybegyűltek Mózes és Áron ellen, és ezt mondták nekik: Elegünk van

belőletek! Miért emelitek magatokat az ÚR gyülekezete fölé?! Hiszen szent az egész közösség, a maga egészében, és közöttük van az ÚR!

⁴Ezt hallva Mózes arcra borult, ⁵majd így szólt Kórahhoz és egész csoportjához: Majd reggel tudtul adja az ÚR, hogy ki az övé, ki a szent, és ki közeledhet hozzá. Az közeledhet hozzá, akit kiválasztott. ⁶Ezt tegyétek: Fogjátok a szenesserpenyőtöket, Kórah és egész csoportja, ⁷tegyetek bele holnap tüzet, és rakjatok rá füstölőszert az ÚR színe előtt. Az lesz a szent, akit kiválaszt az ÚR. Elegendem van belőletek, Lévi fiai!

⁸Majd ezt mondta Mózes Kórahnak: Hallgassatok ide, Lévi fiai! ⁹Talán keveslitek, hogy Izráel Istene különválasztott benneteket Izráel közösségétől, és ti járulhattok elé, hogy ellássátok a szolgálatot az ÚR hajlékánál, és a közösség szolgálatára álljatok?! ¹⁰Megengedte, hogy eléje járulj testvéreiddel, Lévi fiaival együtt; most még a papságot is kívánjátok?!

¹¹Bizony az ÚR ellen fogtatok össze, te és mindazok, akik veled vannak. Mert ki az az Áron, hogy ellene zúgolódtok?

¹²Ekkor hívatta Mózes Dátánt és Abírámot, Elíáb fiait, de azok ezt mondták: Nem megyünk! ¹³Nem elég, hogy elhoztál bennünket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem még zsarnokoskodni is akarsz rajtunk?! ¹⁴Bizony, nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál bennünket, és nem adtál nekünk sem mezőt, sem szőlőt örökségül. Vajon ki akarod szúrni ezeknek az embereknek a szemét?! Nem megyünk! ¹⁵Ekkor nagy haragra gerjedt Mózes, és ezt mondta az Úrnak: Ne tekints áldozatukra! Nem vettem el tőlük még egy szamarat sem, és egyikükkel sem tettem rosszat.

¹⁶Kórahnak pedig azt mondta Mózes: Te és az egész csoportod legyetek holnap az ÚR színe előtt: te, ők és Áron! ¹⁷Fogja mindenki a maga szenesserpenyőjét, és tegyetek rájuk füstölőszert. Azután járuljatok az színe ÚR elé, ki-ki a maga serpenyőjével, kétszázötven serpenyővel: te is és Áron is a maga serpenyőjével. ¹⁸Fogta azért mindenki a maga szenesserpenyőjét, tüzet tett bele, arra pedig füstölőszert rakott, azután odaálltak a kijelentés sátrának a bejáratához, Mózes meg Áron is. ¹⁹Kórah egybegyűjtötte ellenük az egész közösséget a kijelentés sátrának a bejáratához. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész közösségnek. ²⁰Ekkor így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²¹Váljatok külön ettől a közösségtől, hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt! ²²Ekkor arcra borultak, és ezt mondták: Ó Isten, aki lelket adsz minden testnek! Miért haragszol az egész közösségre, holott csak egyetlen ember vétkezett? ²³Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁴Mondd meg a közösségnek: Menjetek el Kórah, Dátán és Abírám hajlékának a környékéről!

²⁵Mózes fölkelt, és odament Dátánhoz és Abírámhoz. Vele mentek Izráel vénei is. ²⁶Így szólt a közösséghez: Távozzatok ezeknek a bűnös embereknek a sátraitól, semmijüket se érintsetek, hogy el ne vesszetek az ő vétkeik miatt! ²⁷El is mentek Kórah, Dátán és Abírám hajlékának a környékéről. Dátán és Abírám pedig kimentek, és odaálltak sátraik bejáratához feleségeikkel, fiaikkal és kicsiny gyermekeikkel együtt. ²⁸Akkor ezt mondta Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az ÚR küldött engem ezeknek a dolgoknak a véghezvitelére, és hogy nem magamtól cselekszem: ²⁹Ha úgy halnak meg ezek, ahogy a többi ember szokott, és ha az lesz a sorsuk, ami bárki mással megtörténhetne, akkor nem az ÚR küldött engem. ³⁰De ha az ÚR valami rendkívüli dolgot visz véghez, és a föld megnyitja száját, és elnyeli őket mindenükkel együtt, és elevenen szállnak le a holtak hazájába, akkor majd megtudjátok, hogy ezek az emberek semmibe vették az Urat.

³¹Alig mondta ki Mózes ezeket a szavakat, meghasadt alattuk a föld. ³²Megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével együtt, meg Kórah összes emberét mindenükkel, amijük csak volt. ³³Elevenen szálltak le a holtak hazájába mindenükkel együtt, és betemette őket a föld. Így veszték ki a gyülekezetből. ³⁴Egész Izráel pedig, amely körülöttük volt, kiáltozásokra elfutott, mert azt gondolták: Még minket is elnyel a föld! ³⁵Ezután tűz csapott ki az Úrtól, és megemésztette azt a kétszázötven férfit, akik füstölőszerral közeledtek hozzá.

17

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Mondd meg Eleázárnak, Áron főpap fiának, hogy szedje ki a szenesserpenyőket a tűzből, mert meg vannak szentelve, a bennük levő szent pedig szórd széjjel. ³Ezeknek a szenesserpenyőiből, akik az életükkel fizettek vétükért, készítsetek vékonyra kalapált lapokat az oltár beborítására, mivel az ÚR színe elé vitték őket, és ezért szentek. Legyenek jellé Izráel fiai számára. ⁴Fogta azért Eleázár pap a réz serpenyőket, amelyeket odavitték azok, akik elégték, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására, ⁵emlékeztetőül Izráel fiainak, hogy senki se merjen közeledni az ÚRhoz, aki illetéktelen, mert nem Áron utódai közül való, és mégis illatáldozatot akar bemutatni. Ne járjanak úgy, mint Kórah és csoportja, akit előre figyelmeztetett Mózes által az ÚR.

⁶Másnap azonban zúgolódni kezdett Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen, és ezt mondták: Ti öltétek meg az ÚR népét! ⁷Amikor azonban egybegyűlt a közösség Mózes és Áron ellen, majd a kijelentés sátra felé fordultak, hirtelen betakarta azt a felhő, és megjelent az ÚR dicsősége, ⁸Mózes és Áron pedig odament a kijelentés sátra elé. ⁹Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁰Húzódjatok félre ettől a közösségtől, hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt! Ők pedig arcra borultak. ¹¹Majd Mózes azt mondta Áronnak: Fogd a szenesserpenyőt, tégy bele tüzet az oltárról, rakj rá füstölőszert, vidd hamar a nép közé, és végezz engesztelést értük, mert megharagudott az ÚR, és megkezdődött a csapás. ¹²Fogta azért Áron a szenesserpenyőt, ahogyan Mózes mondta, és a gyülekezet közé futott, mert már meg is kezdődött a csapás a népen. Füstölőszert tett rá, és engesztelést végzett a népert. ¹³Megállt a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás. ¹⁴Tizennégyezer-hétszázán haltak meg a csapás miatt, azokon kívül, akik Kórah lázadása miatt haltak meg. ¹⁵Ekkor visszatért Áron Mózeshez, a kijelentés sátrának a bejáratához, és megszűnt a csapás.

Áron vesszeje kivirágzik

¹⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁷Szólj Izráel fiaihoz, és végy egy-egy vesszőt nagycsaládjaik minden fejedelmétől, összesen tizenkét vesszőt. Mindegyiknek a nevét írd föl a maga vesszejére. ¹⁸Áron nevét a Lévi vesszejére írd, mert mindegyik vessző egy-egy nagycsalád fejéé. ¹⁹Azután tedd le azokat a kijelentés sátrában a bizonyág elé, ahol kijelentem magam nektek. ²⁰Annak a férfinak a vesszeje, akit kiválasztok, ki fog hajtani. Így csendesítem le Izráel fiainak a zúgolódását, akik zúgolódtak ellenetek. ²¹Elmondta ezt Mózes Izráel fiainak, és minden fejedelem átadott neki egy-egy vesszőt. Nagycsaládonként egy fejedelemre egy vessző jutott, összesen tizenkét vessző. Áron vesszeje is ott volt a vesszők között. ²²Mózes letette a vesszőket az ÚR színe elé, a bizonyág sátrában. ²³Amikor másnap Mózes bement a bizonyág sátrába, látta, hogy a Lévi házából való Áron vesszeje kihajtott, bimbót fakasztott, virágot növelt, és beérett rajta a mandula! ²⁴Ekkor Mózes kihozott minden vesszőt az ÚR színe elől Izráel fiaihoz. Megnézték, és mindegyik elvitte a maga vesszejét.

²⁵Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Vidd vissza Áron vesszejét megőrzésre a bizonyág elé, jelként a lázadóknak, és vess véget zúgolódásuknak, hogy meg ne haljanak!

²⁶Mózes eszerint járt el: úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR.

²⁷Akkor ezt mondták Izráel fiai Mózesnek: Lásd, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk! ²⁸Mindenki meghal, aki közeledni mer az ÚR hajlékához! Vajon mindnyájunknak el kell pusztulnia?!

18

A papok és lévíták tiszte és javadalma

¹Akkor ezt mondta az ÚR Áronnak: Te, a fiaid és a te házad népe fog bűnhődni a szent hely körül elkövetett bűnökért. Te és a fiaid fogtok bűnhődni a papi szolgálat közben elkövetett bűnökért. ²Vedd magad mellé testvéreidet, Lévi törzsét, azaz atyád törzsét is, hogy veled együtt ők is az ÚR elé járuljanak, hadd csatlakozzanak hozzád, és álljanak a te szolgálatodra,

mialatt te és a te fiaid a bizonyosság sátra előtt szolgáltok! ³Ők segédkezzenek neked tennivalóidban, és végezzék az összes tennivalót a sátor körül. De a szentély fölszereléséhez és az oltárhoz ne közeledjenek, különben meghalnak ők is, meg ti is. ⁴Csatlakozzanak hozzád, és végezzék a kijelentés sátra körüli tennivalókat, és minden feladatot a sátonál. De illetéktelen nem közeledhet hozzátok. ⁵Ti lássátok el a szentélyben, meg az oltár körül végzendő tennivalókat, hogy meg ne haragudjam Izráel fiaira. ⁶Mert én különítettem el testvéreiteket, a lévítákat Izráel fiai közül, és az Úrnak szóló adományként nektek ajándékoztam őket, hogy a kijelentés sátránál végezzenek szolgálatot. ⁷Te pedig és a fiaid végezzétek mindazt a papi szolgálatot, ami az oltár körül vagy a kárpit mögött adódik. Ott ti szolgáltok. Ajándéku adom nektek a papi tisztet. De ha illetéktelen közeledik ezekhez, meg kell halnia.

⁸Azután így beszélt Áronhoz az ÚR: Íme, én most neked adom azt, amit a nekem szóló felajánlásokból félre kell tenni; Izráel fiainak minden szent adományából részesedésként neked és a te fiaidnak adom azokat. Örök rendelkezés ez. ⁹Ez legyen a tied a legszentebb adományokból, amelyeket nem égettek el: minden áldozati ajándék, akár ételáldozat, akár vétekáldozat, akár jóvátételi áldozat, amellyel nekem tartoznak, legyen a tied és a fiaidé, mint legszentebb adomány.

¹⁰A legszentebb helyen edd meg azt. Minden férfi ehét belőle. Tartsd szentnek azt! ¹¹Legyen még a tied a szent ajándékukból való felajánlás, Izráel fiainak minden felmutatott áldozatából. Neked adom azokat és a fiaidnak meg a leányaidnak. Örök rendelkezés ez. Mindenki ehét belőle a házadban, aki tiszta. ¹²Neked adom az olaj legjavát, a must és a gabona legjavát, mindazt, amit első termésként az Úrnak adnak. ¹³Tied legyen a földjükon mindennek az első termése, amelyet bevisznek az Úrnak. Mindenki ehét belőle a házadban, aki tiszta. ¹⁴Tied legyen mindaz, amit esküvel szenteltek oda Izráelben. ¹⁵Tied legyen az élőlények közül mindaz, ami megnyitja anyja méhét és ezért bemutatják az Úrnak, akár ember, akár állat az. De az ember elsőszülöttjét meg kell váltanod, és az állat elsőszülöttjét is váltsd meg, ha az áldozatra alkalmatlan. ¹⁶Akiket meg kell váltani, egy hónapos korukban váltsd meg, öt sekel ezüst becsült értékben, a szent sekel szerint, amelyben húsz géra egy sekel. ¹⁷De a marha elsőszülöttjét, a juh elsőszülöttjét és a kecske elsőszülöttjét ne váltsd meg: ezek szentek. Vérüket hintsd az oltárra, és kövérjüket füstölögtesd el. Kedves illatú tűzáldozata ez az Úrnak. ¹⁸Húsuk a tied legyen, mint ahogyan a felmutatott áldozat szegye és jobb combja is a tied. ¹⁹A szent adományokból minden felajánlást, amelyet Izráel fiai felajánlanak az Úrnak, neked és veled együtt fiaidnak és leányaidnak adom. Örök rendelkezés ez. Az ÚR színe előtt örökké megmaradó szövetség ez veled a te javadra és utódaid javára. ²⁰Azután ezt mondta az ÚR Áronnak: Földjükből nem kapsz örökséget, és nem lesz birtokrészed köztük. Én vagyok a te birtokrészed és örökséged Izráel fiai között.

²¹Íme, Lévi fiainak adok örökségül minden tizedet Izráelben. Munkájukért kapják ezt, mert ők végzik a szolgálatot a kijelentés sátránál. ²²Ne közeledjenek többé Izráel fiai a kijelentés sátrához, hogy bűnbe ne essenek és meg ne haljanak, ²³hanem lévíták végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál, és ők bűnhődjenek az ott elkövetett bűnökért. Örök rendelkezés legyen nemzedékről nemzedékre, hogy nem kapnak örökséget Izráel fiai között. ²⁴Mert a lévítáknak adom örökségül Izráel fiainak a tizedét, amelyet felajánlásként az Úrnak felajánlanak. Ezért mondtam nekik, hogy Izráel fiai között nem kaphatnak örökséget.

A lévíták áldozata a tizedből

²⁵Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²⁶Beszélg a lévítákkal, és mondd meg nekik: Amikor megkapjátok Izráel fiaitól a tizedet, amelyet az ő javaikból adtam nektek örökségül, ajánljátok fel a tizedük tizedét felajánlásként az Úrnak. ²⁷Ez legyen a ti felajánlásotok; ugyanolyannak számít az, mint a szérúról való gabona, és mint az, ami a sajtóból folyik. ²⁸Így tegyetek ti is felajánlást az Úrnak minden tizedből, amelyet Izráel fiaitól kaptok. Adjátok oda belőle az

Úrnak szóló felajánlást Áron főpapnak! ²⁹Minden adományból, amelyet kaptok, adjátok meg a teljes felajánlást az Úrnak, mindenből a kövérjét, ami abból odaszentelni való. ³⁰Mondd meg nekik: Amikor felajánljátok a kövérjét, úgy tekintendő az a léviták részéről, mint ami a szérúról és a sajtóból kerül ki. ³¹Bármely helyen megehetitek azt, ti és házatok népe, mert ez a ti béretek a kijelentés sátránál végzett szolgálatért. ³²Nem követtek el bűnt velem, ha felajánljátok abból a kövérjét. Így nem szentségtelenítetek meg Izráel fiainak a szent dolgait, és nem haltok meg.

19

A tisztító víz

¹Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR: ²Ez a törvény rendelkezése, amelyet megparancsolt az ÚR: Mondd meg Izráel fiainak, hogy vigyenek neked egy hibátlan vörös tehenet, amelynek nincs semmiféle fogyatéka, és még nem volt rajta iga. ³Adjátok azt Eleázár papnak, majd vigyék ki azt a táboron kívülre, és vágják le az ő jelenlétében. ⁴Vegyen Eleázár pap a tehen véréből az ujjával, és hintsen a vérből hétszer a kijelentés sátrának bejárata felé. ⁵Azután égessék el a tehenet a szeme láttára, a bőrét, a húsát és a vérét a ganéjával együtt égessék el. ⁶Vegyen a pap cédrusfát, izsópot és karmazsin fonalat, és dobja a tehen égő részei közé. ⁷Azután a pap mossza ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, majd menjen be a táborba, de legyen a pap tisztátalan estig. ⁸Mossa ki vízben a ruháját az is, aki elégette a tehenet, és mosakodjék meg vízben, de legyen tisztátalan estig. ⁹Egy tiszta ember szedje össze a tehen hamvait, és helyezze el a táboron kívül egy tiszta helyre; ott tárolják azt, hogy Izráel fiai közösségének tisztító vizet készítsenek belőle. Vétekáldozat ez. ¹⁰Az, aki összeszedte a tehen hamvait, mossza ki a ruháját, de legyen tisztátalan estig.

Örök rendelkezés legyen ez Izráel fiainak és a köztük tartózkodó jövevényeknek: ¹¹Ha valaki hozzáér egy halotthoz, bárkinek a holttestéhez, tisztátalan lesz hét napig. ¹²Az ilyen tisztítsa meg magát azzal a vízzel a harmadik és a hetedik napon, akkor tiszta lesz. De ha nem tisztítja meg magát a harmadik és a hetedik napon, akkor nem lesz tiszta. ¹³Mindaz, aki halotthoz, egy meghalt ember teteméhez ér, és nem tisztítja meg magát, az tisztátalanná teszi az ÚR hajlékát. Ki kell irtani az ilyen embert Izráelből, mert nem hintették meg tisztító vízzel, így tisztátalan, rajta van a tisztátalanság.

¹⁴Ez a törvény, ha egy ember meghal a sátorban: Tisztátalan hét napig mindenki, aki bemegy abba a sátorba, vagy ott van a sátorban. ¹⁵Tisztátalan minden nyitott edény, amelyre nem kötöttek födelet. ¹⁶Mindaz, aki a mezőn fegyverrel megölt emberhez, halotthoz, emberi csonthoz vagy sírhoz ér, tisztátalan lesz hét napig. ¹⁷Tegyenek a tisztátalan számára az elégetett vétekáldozat hamvaiból egy edénybe, és öntsenek rá forrásvizet. ¹⁸Azután vegyen egy tiszta ember izsópot, mártsa a vízbe és hintsen a sátorra, az összes edényre és azokra, akik ott voltak, majd arra is, aki a csonthoz, megölt emberhez, halotthoz vagy sírhoz ért. ¹⁹Hintse meg a tiszta a tisztátalant a harmadik és a hetedik napon, és miután megtisztította őt a hetedik napon, az mossza ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és este már tiszta lesz. ²⁰De aki tisztátalan lett, és nem tisztíttatja meg magát, azt az embert ki kell irtani a gyülekezetből, mert tisztátalanná tette az ÚR szentélyét. Nem hintették meg tisztító vízzel, ezért tisztátalan; ²¹örök rendelkezés legyen ez a számukra. Aki pedig a tisztító vizet hinti, mossza ki a ruháját; mert aki a tisztító vízhez ér, legyen tisztátalan estig. ²²Bármilyen, amihez a tisztátalan hozzáér, tisztátalanná válik; ha pedig hozzáér másvalaki, az is tisztátalan lesz estig.

20

Mirjám halála

Isten vizet ad a sziklából

¹Izráel fiai, az egész közösség megérkezett a Cin-pusztába az első hónapban, és letelepedett a nép Kádésban. Ott halt meg Mirjám, és ott temették el. ²De nem volt vize a közösségnek,

ezért összegyülekeztek Mózes és Áron ellen. ³A nép ekkor Mózes ellen fordult, és ezt mondta: Bárcsak elpusztultunk volna, amikor testvéreink elpusztultak az ÚR színe előtt! ⁴Miért hoztatok az ÚR gyülekezetét ebbe a pusztába? Azért, hogy itt haljunk meg állatainkkal együtt?! ⁵Miért hoztatok föl bennünket Egyiptomból, és miért vezettetek bennünket erre a rossz helyre? Nem lehet itt vetni, nincs füge, sem szőlő, sem gránátalma, és még ivóvíz sincsen! ⁶Mózes és Áron pedig a gyülekezet előtt a kijelentés sátrának bejáratához ment, és ott arca borult. Ekkor megjelent nekik az ÚR dicsősége.

⁷Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁸Vedd a botodat, és testvéreddel, Áronnal együtt gyűjtsd össze a közösséget, és szemük láttára parancsoljátok meg a sziklának, hogy adjon vizet. Fakassz nekik vizet a sziklából, és adj inni a közösségnek és állataiknak. ⁹Mózes tehát az ÚR színe előtt magához vette a botját, a kapott parancs szerint. ¹⁰Azután összegyűjtötte Mózes és Áron a gyülekezetet a szikla elé, és ezt mondta nekik: Hallgassatok ide, ti lázadók! Fakasszunk-e vizet nektek ebből a sziklából? ¹¹Azzal fölemelte Mózes a kezét, és kétszer ráütött botjával a sziklára. Erre bőséges víz fakadt, és ivott a közösség meg az állatok is.

¹²Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Mivel nem hittetek bennem, és nem mutattátok fel szentségemet Izráel fiai előtt, nem vezethetitek be ezt a gyülekezetet arra a földre, amelyet nekik adok. ¹³Ezek Meríbá vizei: amikor Izráel fiai perbe szálltak az Úrral, ő ezekkel mutatta meg nekik a szentségét.

Edóm nem engedi át Izráelt

¹⁴Mózes követeket küldött Kádésból Edóm királyához ezzel az üzenettel: Így szól testvéred, Izráel: Te tudsz mindarról a gyötrelemről, amely bennünket ért. ¹⁵Atyáink Egyiptomba mentek, és hosszú ideig éltünk Egyiptomban. De rosszul bántak velünk és atyáinkkal az egyiptomiak. ¹⁶Akkor segítségért kiáltottunk az Úrhoz, aki meghallotta szavunkat, elküldött egy angyalt, és kihozott bennünket Egyiptomból. Most itt vagyunk Kádésban, a határon fekvő városban. ¹⁷Szeretnénk átvonulni országodon. Nem vonulunk át se szántóföldön, se szőlőn, még kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, nem térünk le se jobbra, se balra, amíg átvonulunk a területeden.

¹⁸Edóm azonban ezt felelte neki: Nem vonulhatsz át nálam, különben fegyverrel vonulok ellened. ¹⁹Izráel fiai ezt mondták neki: Az országúton mennénk, és ha vizedet innánk, magunk és jószágaink, megadjuk az árát. Nincs másról szó, csak arról, hogy gyalogszerrel szeretnénk átvonulni. ²⁰De Edóm ezt felelte: Nem vonulhatsz át! Sőt kivonult ellene Edóm tekintélyes haddal és hatalmas erővel. ²¹Edóm tehát nem engedte meg Izráelnek, hogy átvonuljon területén, ezért Izráelnek ki kellett kerülnie.

Áron halála

²²Azután elindultak Kádésból, és megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Hór-hegyhez. ²³És ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak a Hór-hegynél, Edóm országának a határán: ²⁴Áron most elődei mellé kerül. Nem mehet be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok, mivel fellázdattok parancsom ellen Meríbá vizeinél. ²⁵Vedd magadhoz Áront és a fiát, Eleázárt, és vidd fel őket a Hór-hegyre. ²⁶Ott vesse le Áron a ruháit, te pedig öltöztess fel azokba a fiát, Eleázárt, mert Áron meghal ott, és elődei mellé kerül. ²⁷Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta az ÚR. Fölmentek a Hór-hegyre az egész közösség szeme láttára, ²⁸Mózes levette Áronról a ruháit, és felöltöztette azokba Eleázárt, a fiát. Áron meghalt ott a hegytetőn, Mózes és Eleázár pedig lement a hegyről. ²⁹Amikor látta az egész közösség, hogy Áron elhunyt, Izráel egész háza harminc napig siratta őt.

21

A rézkígyó

¹Amikor meghallotta a kánaáni Arád királya, aki a Délvidéken élt, hogy odaért Izráel az atárimí úton, megtámadta Izráelt, és foglyokat ejtett közülük. ²Ekkor fogadalmat tett Izráel az Úrnak, és ezt mondta: Ha egyszer kezembe adod ezt a népet, mindenestül kiirtom városait.

³Az ÚR meghallgatta Izráel szavát, kezébe adta ezeket a kánaániakat, és Izráel mindenestül kiirtotta őket és városaikat. Ezért nevezték el azt a helyet Hormának.

⁴Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme, ⁵és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: **Miért hoztatok föl bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt!** ⁶Ezért az ÚR mérges kígyókat küldött a népre, és azok megmárták a népet, úgyhogy sokan meghaltak Izráelből. ⁷Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztünk, mert az ÚR ellen és ellened szóltunk. Imádkozz az ÚRhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért. ⁸Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: **Készíts egy mérges kígyót, és tűzd föl egy póznára! Mindenki, akit megmárt a kígyó, életben marad, ha arra föltekint.** ⁹Mózes tehát készített egy rézkígyót, és föltűzte egy póznára. Ha azután megmárt valakit a kígyó, és föltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

Izráel tovább vándorol a pusztában

¹⁰Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Óbótban. ¹¹Majd elindultak Óbótból, és tábort ütöttek Ijjé-Abárimban, abban a pusztában, amely Móábtól keletre van. ¹²Onnan is továbbmentek, és tábort ütöttek a Zered-pataknál. ¹³Onnan is továbbmentek, és tábort ütöttek az emóriak területén eredő Arnón túlsó partján, a pusztában, mert az Arnón Móáb határa Móáb és az emóriak között. ¹⁴Ezért van szó az ÚR harcainak könyvében a Szúfában fekvő Váhébról, a völgyekről, az Arnónról, ¹⁵a völgyek lejtőiről, amelyek Ár városa felé húzódnak, és Móáb határáig nyúlnak.

¹⁶Onnan Beérbe mentek. Ott van az a kút, amelynél ezt mondta az ÚR Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, mert vizet adok neki.

¹⁷Ekkor énekelte Izráel ezt a dalt:

Buzogj föl, kút, zengjétek dalát!

¹⁸Kút, fejedelmek ásták,

nép vezérei vájták

kormánypálcájukkal, vezérbotjaikkal.

A pusztából Mattánába mentek, ¹⁹Mattánából Nahalíélba, Nahalíélból pedig Bámótbá.

²⁰Bámótból abba a völgybe mentek, amely Móáb mezején van a Piszgá csúcsánál, mely a sivatagra néz.

Szihón legyőzése

²¹Ekkor követeket küldött Izráel Szihónhoz, az emóriak királyához, ezzel az üzenettel:

²²Szeretnék átvonulni országodon! Nem térünk le sem szántóföldre, sem szőlőbe, kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, amíg átvonulunk területeden. ²³De Szihón nem engedte meg Izráelnek, hogy átvonuljon a területén. Összegyűjtötte Szihón egész hadinépét, kivonult Izráel ellen a pusztába, és Jahacba érve megütközött Izráellel. ²⁴De Izráel kardélre hányta őt, és birtokba vette az országát az Arnóntól a Jabbókig, az ammóniakig, mert meg volt erősítve az ammóniak határa. ²⁵Elfoglalta Izráel mindezeket a városokat, és beköltözött Izráel az emóriak összes városába: Hesbónba is, meg a hozzá tartozó falvakba. ²⁶Mert Hesbón Szihónnak, az emóriak királyának a városa volt, aki hadat viselt Móáb előbbi királya ellen, és elfoglalta egész országát az Arnónig. ²⁷Ezért mondják a regélők:

Jöjjetek Hesbónba!
 Épüljön és erősödjék Szíhón városa!
²⁸Mert tűz csapott ki Hesbónból,
 láng Szíhón városából:
 megemésztette Ár-Móábot,
 az Arnón menti magaslatok urait.
²⁹Jaj neked, Móáb!
 Elvesztél, Kemós népe!
 Fiait földönfutókká tette,
 leányait az emóri király,
 Szíhón foglyaivá.
³⁰Lőttünk rájuk, és elpusztult Hesbón Dífónig,
 elpusztítottuk Nófahig, egész Médebáig.

Óg legyőzése

³¹Ezután letelepedett Izráel az emóriaiak földjén. ³²Mózes kémeket küldött Jazérba, elfoglalták a hozzá tartozó falvakat, és kiűzték onnan az emóriakat. ³³Azután megfordultak, és Básán felé vonultak. De kivonult ellenük Óg, Básán királya egész hadinépével, hogy megütközzék velük Edreíben. ³⁴Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriai királyával, aki Hesbónban lakott. ³⁵És úgy megverték őt fiaival és egész hadinépével együtt, hogy senki sem tudott elmenekülni közülük. Országát pedig birtokba vették.

22

Bálák hívhatja Bálámot

¹Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikóval szemben.

²Bálák, Cippór fia látta mindazt, ahogyan Izráel elbánt az emóriakkal. ³Móáb nagyon megrémült a néptől, olyan sokan voltak, és megrettent Móáb Izráel fiaitól. ⁴Ezért ezt mondta Móáb népe Midján véneinek: Ez a tömeg úgy lelepel körülöttünk mindent, ahogyan a marha leleget a zöld mezőt.

Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya. ⁵Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához az Eufrátesz mellett levő Petórba, honfitársainak a földjére, hogy hívják meg és ezt mondják neki: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és már ellepte a föld színét, és velem szemben telepedett le. ⁶Ezért jöjj el, átkozd meg ezt a népet, mert erősebb nálam. Talán akkor meg tudom verni, és kiűzöm az országból. Jól tudom, hogy áldott lesz, akit te megáldasz, és átkozott, akit te megátkozol.

⁷Elmentek tehát Móáb és Midján vénei, és náluk volt a varázslás díja. Megérkeztek Bálámhoz, és elmondták neki Bálák üzenetét. ⁸Ő ezt felelte nekik: Maradjatok itt éjszakára, és én beszámolok nektek arról, hogy mit mondott nekem az ÚR. Móáb vezető emberei ezért ott maradtak Bálámnál. ⁹Isten pedig eljött Bálámhoz, és megkérdezte tőle: Miféle férfiak vannak itt nálad? ¹⁰Bálám ezt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya ezt üzenete nekem: ¹¹Egy nép jött ki Egyiptomból, és ellepte a föld színét. Jöjj tehát és verd meg rontással a kedvemért, talán akkor meg tudok vele küzdeni, és el tudom üzni. ¹²Isten azonban ezt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. ¹³Fölkelt tehát Bálám reggel, és ezt mondta Bálák vezető embereinek: Menjete vissza a hazátokba, mert nem engedi meg az ÚR, hogy veletek menjek. ¹⁴Móáb vezető emberei fölkerekedtek, visszamentek Bálámhoz, és elmondták: Nem akart velünk jönni Bálám.

¹⁵Akkor Bálák még több és még tekintélyesebb vezető embert küldött azoknál. ¹⁶Ezek megérkeztek Bálámhoz, és ezt mondták neki: Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodj eljönni

hozzám! ¹⁷Igen gazdagon megjutalmazlak, és megteszek mindent, amit mondasz nekem. Csak jöjj el, és verd meg ezt a népet rontással a kedvemért! ¹⁸De Bálám ezt felelte Bálák udvari embereinek: Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az Úrnak a parancsát, és nem tehetek semmit vele szemben. ¹⁹De csak maradjatok itt ti is ezen az éjszakán, hogy megtudjam, akar-e még valamit mondani nekem az Úr. ²⁰Éjjel eljött Isten Bálámhoz, és ezt mondta neki: Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt teheted, amit én mondok neked. ²¹Fölkelt tehát Bálám reggel, fölnyergelte a szamarát és elment Móáb vezető embereivel.

²²Isten azonban haragra gerjedt, amiért Bálám elment. Ezért odaállt az Úr angyala az útra, hogy feltartóztassa. Ő a szamarán ügetett, és vele volt két szolgája is. ²³De a szamár meglátta az Úr angyalát, ahogyan ott állt az úton kivont karddal a kezében, ezért letért a szamár az útról, és a mezőre ment. Bálám ütni kezdte a szamarat, hogy visszaterelje az útra. ²⁴Azután odaállt az Úr angyala a szőlők között egy mély útra, amelyet innen is, onnan is fal szegélyezett. ²⁵Amikor meglátta a szamár az Úr angyalát, odalapult a kőfalhoz, és Bálám lábát is a falhoz szorította. Ekkor újból megverte. ²⁶Az Úr angyala továbbment, és ismét megállt egy szoros helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra. ²⁷Amikor meglátta a szamár az Úr angyalát, lefeküdt Bálám alatt. Ekkor haragra gerjedt Bálám, és ütni kezdte botjával a szamarat. ²⁸De az Úr beszédre nyitotta a szamár száját, és az így szólt Bálámhoz: Mit vétettem ellened, hogy háromszor is megvertél engem? ²⁹Bálám így felelt a szamárnak: Mert csúfot üztél belőlem. Lenne csak kard a kezemben, meg is ölnék! ³⁰A szamár ezt mondta Bálámnak: A te szamarad vagyok, rajtam utazol régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem.

³¹Ekkor az Úr megnyitotta Bálám szemét, aki meglátta az Úr angyalát, amint ott állt az úton kivont karddal a kezében. Bálám meghajolt, és arcra borult. ³²Az Úr angyala ezt mondta neki: Miért verted meg a szamaradat már háromszor? Azért jöttem, hogy feltartóztassalak, mert ellenemre való ez az út. ³³A szamár látott engem, azért tért ki előlem háromszor is. Ha nem tért volna ki előlem, téged meg is öltek volna, azt pedig életben hagytam volna.

³⁴Bálám így felelt az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek. ³⁵De az Úr angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondhatod, amit én mondok neked! Bálám tehát elment Bálák vezető embereivel.

³⁶Amikor meghallotta Bálák, hogy jön Bálám, kiment eléje Ír-Móábig, amely az Arnón határvonalánál van, a határ legszélén. ³⁷Ezt mondta Bálák Bálámnak: Már többször is hívattalak téged, miért nem akartál jönni? Azt hitted, hogy nem tudlak megjutalmazni? ³⁸De Bálám ezt felelte Báláknak: Látod, hogy eljöttem hozzád! De nem szólhatok magamtól semmit, csak azt mondhatom, amire Isten indít. ³⁹Ezután továbbment Bálám Bálákkal, és megérkeztek Kirjat-Hucótba. ⁴⁰Bálák ott marhákat és juhokat áldozott, és küldött belőle Bálámnak és a vele levő vezető embereknek is. ⁴¹Reggel aztán magával vitte Bálák Bálámot, fölvezette Baal magaslatára, ahonnan láthatta Izráel népének egy részét.

23

Bálám megáldja Izráelt

¹Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost. ²Bálák megtette, amit Bálám mondott. Azután Bálák és Bálám mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott. ³Majd ezt mondta Bálám Báláknak: Állj oda az égőáldozatod mellé, én pedig elmegyek. Talán találkozhatom az Úrral, és amit majd láttat velem, azt elmondom neked. És fölment egy kopár hegytetőre.

⁴Isten találkozott Bálámmal, aki ezt mondta neki: Hét oltárt állítottam fel, és bikát meg kost áldoztam mindegyik oltáron. ⁵Az Úr pedig Bálám szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj. ⁶Amikor visszatért hozzá, ő még ott állt az égőáldozata

mellett, Móáb valamennyi vezető emberével együtt. ⁷Bálám példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Arámból hozatott ide Bálák,
Kelet hegyeiről Móáb királya:
Jöjj, átkozd meg a kedvemért Jákóbot,
jöjj, és verd meg rontással Izráelt!
⁸Megátkozhatom-e, akit az Isten meg nem átkoz?
Rontást hozhatok-e arra, akire az ÚR nem bocsátott rontást?
⁹Jól látom őt a sziklacsúcsról,
szemlélem a halmokról.
E nép egyedül fog lakni,
nem számítja magát a nemzetek közé.
¹⁰Ki számolhatja meg Jákóbot
– hiszen annyian vannak, mint a porszemek –
és Izráelnek csak a negyedét is?
Bár úgy halnék meg, mint az igazak,
és úgy érne véget az életem, akár az övé!

¹¹Bálák akkor ezt mondta Bálámnak: Mit tettél velem?! Elhoztalak, hogy rontsd meg ellenségeimet, te pedig megáldottad őket! ¹²De ő azt felelte: Nekem vigyáznom kell, hogy csak azt mondjam, amire az ÚR indított.

¹³Akkor ezt mondta neki Bálák: Jöjj velem egy másik helyre, ahonnan láthatod azt a népet. De csak a szélét láthatod, az egészet nem látod. Onnan verd meg őket rontással a kedvemért! ¹⁴Magával vitte a Cófim mezejére, a Pizgá csúcsára. Épített ott hét oltárt, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott. ¹⁵Ezután Bálám azt mondta Báláknak: Állj ide az égőáldozatod mellé, én pedig amott szeretnék találkozni Istennel.

¹⁶Az ÚR találkozott Bálámmal, szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj. ¹⁷Amikor visszament hozzá, ő még ott állt az égőáldozata mellett Móáb vezető embereivel együtt. Bálák ezt kérdezte tőle: Mit mondott az ÚR? ¹⁸Ő pedig példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Kelj fel, Bálák, és figyelj,
hallgass most rám, Cippór fia!
¹⁹Nem ember az Isten, hogy hazudnék,
nem embernek fia, hogy bármit megbánna.
Mond-e olyat, amit meg ne tenne,
ígér-e olyat, amit nem teljesít?
²⁰Áldásra kaptam parancsot,
s ha ő áld, meg nem másíthatom.
²¹Nem látnak bajt Jákóbban,
nem látnak nyomorúságot Izráelben.
Vele van Istene, az ÚR,
királynak szóló ujjongás hangzik benne.
²²Isten hozta ki őket Egyiptomból,
olyan az ereje, mint a bivaly szarva.
²³Nem fog a varázslás Jákóbon,
sem az igézet Izráelen.
Idejében megmondják Jákóbnak,
Izráelnek, hogy mit tesz az Isten.

²⁴Mint nőstényoroszlán kel föl ez a nép,
s mint hímoroszlán emelkedik föl;
nem fekszik le újra, míg prédát nem eszik,
és fegyvertől hullottak vérét nem issza.

²⁵Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Ha már nem tudod megrontani, legalább ne áldd meg!

²⁶De Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már neked, hogy csak azt fogom tenni, amit meghagy az ÚR!

²⁷Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Jöjj, elviszlek egy másik helyre! Talán jónak látja Isten, hogy onnan rontsd meg Izráelt a kedvemért. ²⁸És magával vitte Bálák Bálámot a Peór csúcsára, amely a síkságra néz. ²⁹Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost. ³⁰Bálák megtette, amit Bálám mondott, azután mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott.

24

Bálám Jákób csillagáról jövendöl

¹Amikor Bálám látta, hogy az tetszik az Úrnak, ha megáldja Izráelt, nem folyamodott többé varázsláshoz, mint azelőtt. A puszta felé fordította arcát, ²és fölemelte Bálám a tekintetét. Amint meglátta Izráelt törzsenként sátorozni, rászállt az Isten Lelke, ³példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Így szól Bálám, Beór fia,
így szól a férfi, kinek megnyílt a szeme,
⁴így szól, aki hallja Isten mondásait,
aki látja a Mindenhatótól kapott látomást,
leborulva, de nyitott szemekkel:

⁵Mily szépek a sátraid, Jákób,
a hajlékaid, ó Izrael!

⁶Mint hosszan elnyúló völgyek,
mint folyó mentén a kertek,
mint az ÚR ültette aloék,
mint víz mentén a cédrusok.

⁷Kicsordul a víz kútjai vödréből,
vetése vízben bővelkedik.

Királya hatalmasabb Agágnál,
és királyi hatalma fölemelkedik.

⁸Isten hozta ki Egyiptomból,
olyan az ereje, mint a bivaly szarva.
Megemészti az ellenséges népeket,
szétmorzsolja csontjaikat,
összetöri nyilaikat.

⁹Hever, fekszik, mint a hímoroszlán,
és mint a nőstényoroszlán; ugyan, ki merné fölkelteni?
Áldott, aki téged áld,
átkozott, aki téged átkoz!

¹⁰Ekkor haragra gerjedt Bálák Bálám ellen, összezsapta a kezét, és ezt mondta Bálák Bálámnak: Idehívattalak, hogy rontsd meg ellenségeimet, te pedig háromszor is megáldottad őket! ¹¹Most azért takarodj a hazádba! Azt ígértem, hogy gazdagon megjutalmazlak, de most az ÚR megfosztott téged a jutalomtól. ¹²Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már követeidnek is, akiket hozzám küldtél, ¹³hogy ha nekem adja Bálák a házat tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg az ÚR parancsát, és nem tehetek magamtól sem jót, sem rosszat, és hogy csak azt mondhatom, amit megmond az ÚR. ¹⁴De most, mielőtt elmegyek

népemhez, jöjj, hadd tárjam föl előtted, mit fog tenni ez a nép a te népeddel majd egykor.

¹⁵Példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Így szól Bálám, Beór fia,
így szól a férfi, akinek megnyílt a szeme,
¹⁶Így szól, aki hallja Isten mondásait,
aki ismeri a Felségestől jövő ismeretet,
aki látja a Mindenhatótól kapott látomást,
leborulva, de nyitott szemekkel:

¹⁷Látom őt, de nem most,
szemlélem, bár nincs közel.
Csillag jön fel Jákóbból,
jogar támad Izráelből.
Bezúzza Móáb halántékát
és a koponyáját Sét összes fiának.

¹⁸Birtokába kerül Edóm,
birtokába kerül ellensége, Széír,
mert hatalmas dolgokat visz véghez Izráel.

¹⁹Eltapossa Jákób,
elpusztítja még a városból menekülőket is.
Eltapossa Jákób Edómot,
és elpusztítja Széír menekültjeit.

²⁰Amikor meglátta Amálékot, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Népek eleje Amálék,
mégis pusztulás a vége.

²¹Amikor meglátta a kénieket, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Szilárd a te lakóhelyed,
sziklára van rakva fészked.

²²Mégis megsemmisül Kain,
amikor fogságba viszi Assúr.

²³Megint példabeszédbe kezdett, és ezt mondta:

Ó jaj, ki élhet tovább,
mint ahogy Isten megszabta?

²⁴Hajók jönnek Kittim partjairól,
megalázzák Assúrt, megalázzák Ébert,
míg el nem pusztul az is.

²⁵Azután felkerekedett Bálám, elment, és visszatért hazájába. Bálák is elment útjára.

25

Izráel paráznasága és bűnhődése

¹Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival, ²mert ezek meghívták a népet isteneik áldozati lakomáira. A nép velük evett, és leborulva imádta azok isteneit, ³és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az Úr Izráel ellen, ⁴és ezt mondta az Úr Mózesnek: Fogasd el a nép minden főemberét, és akasztasd fel őket fényes nappal az Úr előtt, hogy elforduljon az Úr fölgerjedt haragja Izráeltől. ⁵Mózes tehát ezt mondta Izráel bírónak: Gyilkolja le mindenki a maga emberei közül azokat, akik Baal-Peórhoz szegődtek!

⁶Éppen akkor jött egy izráeli férfi, aki egy midjáni nőt hozott testvéreihez Mózes szeme láttára, meg Izráel egész közösségének a szeme láttára, amikor azok a kijelentés sátrának a bejárata előtt sírtak. ⁷Amikor meglátta ezt Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia, kilépett a közösség soraiból, dárdát fogott a kezébe, ⁸bement az izráeli férfi után a sátor

belsejébe, és hasba szúrta mindkettőjüket, az izráeli embert és azt a nőt is. Ezzel elhárult a csapás Izráel fiairól. ⁹Huszonnégyezer halottja lett a csapásnak.

¹⁰Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹¹Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia elfordította haragomat Izráel fiairól, amikor felindulásomnak megfélelően bánt velük, s ezért nem semmisítettem meg Izráel fiait felindulásomban. ¹²Mondd meg tehát: Íme, az én békességem szövetségével ajándékozom meg őt: ¹³Övé és utódaié lesz a papság szövetsége örökre, mivel haragra indult Istenéért, és engesztelést végzett Izráel fiaiért.

¹⁴Annak a megölt izráeli férfinak a neve, akit a midjáni nővel együtt öltek meg, Zimrí volt, Szálú fia, Simeon egyik nagycsaládjának a fejedelme. ¹⁵A megölt midjáni nő neve pedig Kozbí volt, annak a Cúrnak a leánya, aki a midjáni törzsek egyik nagycsaládjának a feje volt.

¹⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁷Támadjátok meg a midjániakat, és verjétek le őket, ¹⁸mert ők is ellenetek támadtak, amikor aljas tervet eszeltek ki ellenetek Peór révén és hűguk, Kozbi, a midjáni fejedelem leánya révén, akit megöltek a Peór miatt támadt csapás napján.

Népszámlálás Móáb síkságán

¹⁹A csapás után

26

¹ezt mondta az ÚR Mózesnek és Eleázár papnak, Áron fiának: ²Számoljátok össze Izráel fiainak egész közösségét, húszévestől fölfelé nagycsaládonként minden hadkötelest Izráelben. ³Mózes és Eleázár pap tehát összeszámolta őket Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben, ⁴húszévestől fölfelé, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Ezek voltak Izráel fiai, akik kijöttek Egyiptomból: ⁵Rúben volt Izráel elsőszülöttje. Rúben fiai voltak: Hanók, tőle való a Hanók nemzetség, Pallútól való a Pallú nemzetség, ⁶Hecröntől a Hecrón nemzetség, Karmítól a Karmí nemzetség. ⁷A rúbeni nemzetségekből negyvenháromezer-hétszázharmincat vettek számba. ⁸Pallú fia volt Elíáb. ⁹Elíáb fiai voltak: Nemúél, Dátán és Abírám. Ezek, Dátán és Abírám, a közösség képviselői voltak, de lázadást szítottak Mózes és Áron ellen Kórah csoportjával, föllázadva az ÚR ellen. ¹⁰Ezért a föld megnyitotta száját, és elnyelte őket Kórahhal együtt annak a csoportnak a halálakor, amikor a tűz megemésztett kétszázötven embert. Így lettek intő jellé. ¹¹De Kórah fiai nem haltak meg.

¹²Simeon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Nemúéltól való a nemúéli nemzetség, Jámíntól a jámíni nemzetség, Jákíntól a jákíni nemzetség, ¹³Zerahtól a zerahi nemzetség, Saultól a sauli nemzetség. ¹⁴Ezek Simeon nemzetségei: huszonkétezer-kétszáz ember.

¹⁵Gád fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Cefóntól való a cefóni nemzetség, Haggítól a Haggí nemzetség, Súnítól a súní nemzetség. ¹⁶Oznítól az Ozní nemzetség, Éritől az Éri nemzetség, ¹⁷Aródtól az aródi nemzetség, Arélítól az Aréli nemzetség. ¹⁸Gád fiai nemzetségeiből összesen negyvenezer-ötszázat vettek számba.

¹⁹Júda fiai voltak Ér és Ónán, de Ér és Ónán meghalt Kánaán földjén. ²⁰Júda fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sélától való a sélái nemzetség, Perectől a pereci nemzetség, Zerahtól a zerahi nemzetség. ²¹Perec fiai ezek voltak: Hecröntől való a hecróni nemzetség, Hámúltól a hámúli nemzetség. ²²Júda nemzetségeiből összesen hetvenhatezer-ötszázat vettek számba.

²³Issakár fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Tólától való a tólái nemzetség, Púvától a púvái nemzetség, ²⁴Jásúbtól a jásúbi nemzetség, Simröntől a simróni nemzetség. ²⁵Issakár nemzetségeiből összesen hatvannégyezer-háromszázat vettek számba.

²⁶Zebulon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Szeredtől való a szeredi nemzetség, Élontól az élóni nemzetség, Jahleéltől a jahleéli nemzetség. ²⁷Zebulon nemzetségeiből összesen hatvanezer-ötszázat vettek számba.

²⁸József fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Manassé és Efraim. ²⁹Manassé fiai: Mákírtól való a mákíri nemzetség. Mákír nemzette Gileádot. Gileádtól való a gileádi nemzetség. ³⁰Ezek Gileád fiai: Ízertől való az ízeri nemzetség, Hélektől a héleki nemzetség, ³¹Aszriéltől az aszriéli nemzetség, Sikemtől a sikemi nemzetség, ³²Semídától a semídai nemzetség, Héfertől a héferi nemzetség. ³³Héfer fia volt Celofhád. Neki nem voltak fiai, csak leányai. Celofhád leányainak a nevei: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá. ³⁴Manassé nemzetségeiből összesen ötvenkétezer-hétszázat vettek számba.

³⁵Efraim fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sútelahtól való a sútelahti nemzetség, Bekertől a bekeri nemzetség, Tahantól a tahani nemzetség. ³⁶És ezek voltak Sútelah fiai: Érántól való az éráni nemzetség. ³⁷Efraim fiainak a nemzetségeiből összesen harminckétezer-ötszázat vettek számba. Ezek voltak József fiai nemzetségeik szerint.

³⁸Benjámin fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Belától való a belai nemzetség, Asbétől az asbéli nemzetség, Ahirámtól az ahirámi nemzetség, ³⁹Súfámtól a súfámi nemzetség, Húfámtól a húfámi nemzetség. ⁴⁰Bela fiai voltak: Ard és Naamán. Ardtól való az ardi nemzetség, Naamántól a naamáni nemzetség. ⁴¹Benjámin fiainak a nemzetségeiből összesen negyvenötezer-hatszázat vettek számba.

⁴²Dán fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sühámtól való a sühámi nemzetség. Ezek voltak Dán nemzetségei, nemzetségeik szerint. ⁴³A sühámi nemzetségből összesen hatvannégyezer-négyszázat vettek számba.

⁴⁴Ásér fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jimnától való a jimnai nemzetség, Jisvítől a Jisví nemzetség, Beriatól a beriai nemzetség. ⁴⁵Bería fiaitól: Hebertől a heberi nemzetség, Malkiéltől a malkiéli nemzetség. ⁴⁶Ásér leányának a neve Szerah volt. ⁴⁷Ásér fiainak a nemzetségeiből összesen ötvenháromezer-négyszázat vettek számba.

⁴⁸Naftáli fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jahceéltől való a jahceéli nemzetség, Gúnitól a Gúni nemzetség, ⁴⁹Jécertől a jécéri nemzetség, Sillémtől a sillémi nemzetség. ⁵⁰Ezek voltak Naftáli nemzetségei, nemzetségeik szerint, közülük összesen negyvenötezer-négyszázat vettek számba.

⁵¹Izráel fiai közül tehát összesen hatszázegyezer-hétszázharminc embert vettek számba.

⁵²Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ⁵³Ezek között osszátok fel a földet örökségül a névjegyzék szerint. ⁵⁴A nagyobbak nagyobb örökséget adj, a kisebbnek kisebb örökséget. Mindegyiknek a számba vettek száma szerint adjatok örökséget! ⁵⁵De a földet sorsvetéssel osszátok föl; az ősi törzsek nevei szerint kapják meg örökségüket. ⁵⁶A sorsvetés szerint osszátok ki mindegyiknek az örökségét, mind a nagyoknak, mind a kicsiknek.

⁵⁷Ezek voltak a számba vett léviták, nemzetségeik szerint: Gérsóntól való a gérsóni nemzetség, Keháttól a keháti nemzetség, Merarítól a Merarí nemzetség. ⁵⁸Ezek voltak Lévi nemzetségei: a Libní nemzetség, a hebróni nemzetség, a Mahlí nemzetség, a Músi nemzetség és a kórahi nemzetség. Kehát nemzette Amrámot. ⁵⁹Amrám feleségének a neve Jókebed volt, Lévi leánya, akit Egyiptomban szült az anyja Lévinek. Ő szülte Amrámnak Áront, Mózes és nővérüket, Mirjámot. ⁶⁰Áronnak született Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár. ⁶¹De Nádáb és Abíhú meghaltak, mert idegen tüzet vittek az ÚR elé. ⁶²Közülük összesen huszonháromezret vettek számba: minden férfit, egy hónapostól fölfelé. De ezeket nem számították Izráel fiai közé, mert nekik nem adtak örökséget Izráel fiai között.

⁶³Ezeket vette számba Mózes és Eleázár pap. Ők vették számba Izráel fiait Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben. ⁶⁴De közöttük már nem volt senki azokból, akiket még Mózes és Áron főpap vett számba akkor, amikor a Sínai-pusztában számba vették Izráel fiait. ⁶⁵Mert az ÚR megmondta nekik, hogy meg kell halniuk a pusztában. Nem is maradt meg közülük senki, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia.

27

Örökösödés leányágon Izráelben

¹Ekkor előálltak Celofhád leányai. Celofhád Héfer fia volt, ez Gileád fia, ez Mákír fia, ez pedig József fiának, Manassénak a fia volt. A Manassé nemzetségei közül való leányok nevei ezek voltak: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá. ²Ezek odaálltak Mózes és Eleázár pap elé, meg a fejedelmek és az egész közösség elé a kijelentés sátra bejáratánál, és ezt mondták: ³Apánk meghalt a pusztában. De nem tartozott azokhoz, akik összefogtak az ÚR ellen, azaz Kórah csoportjához, hanem a maga vétke miatt halt meg, fiai pedig nem voltak. ⁴Miért tűnjék el apánk neve a nemzetségéből, csak azért, mert nem volt fia? Adj nekünk birtokot apánk testvérei között!

⁵Mózes az ÚR elé vitte ügyüket, ⁶az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: ⁷Igazuk van Celofhád leányainak. Adj nekik örökségül birtokot apjuk testvérei között: juttasd nekik apjuk örökségét! ⁸Izráel fiaikhoz pedig így beszélj: Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fia, juttassák örökségét a leányának. ⁹Ha leánya sincs, adjátok az örökségét a testvéreinek, ¹⁰ha pedig testvérei sincsenek, akkor adjátok az örökségét apja testvéreinek. ¹¹Ha apjának sincsenek testvérei, adjátok az örökségét annak, aki a nemzetségében a legközelebbi rokona, legyen az az ő tulajdona. Legyen ez a törvény rendelkezése Izráel fiai között, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Józsué Mózes utódja

¹²Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj föl ide az Abárím-hegyre, és tekintsd meg azt a földet, amelyet Izráel fiainak adtam. ¹³Ha megtekintetted, te is odakerülsz elődeid mellé, ahogy odakerült testvéred, Áron, ¹⁴mert fellázdattok parancsom ellen a Cin-pusztában, amikor perlekedett a közösség, és nem mutattátok fel szentségemet előttük azoknál a vizeknél, Meribá vizeinél, Kádésban, a Cin-pusztában!

¹⁵Ekkor Mózes így beszélt az ÚRhoz: ¹⁶Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére. ¹⁷Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba és vezesse haza őket, hogy ne legyen az ÚR közössége olyan, mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora. ¹⁸Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Vedd magad mellé Józsué, Nún fiát, aki rátermett ember. Tedd rá kezedet, ¹⁹állítsd Eleázár pap és az egész közösség elé, és előttük iktasd be tisztébe. ²⁰Adj át neki a méltóságodból, hogy hallgasson rá Izráel fiainak egész közössége. ²¹De Józsué álljon majd mindig Eleázár pap elé, és ő kérjen neki az úrimmal döntést az ÚRtól. A kapott parancs szerint induljon majd harcba, és a kapott parancs szerint térjen haza Izráel fiaival, az egész közösséggel együtt. ²²Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. Maga mellé vette Józsué, odaállította Eleázár pap és az egész közösség elé, ²³rátette a kezét, és beiktatta tisztébe, ahogyan Mózes által megmondta az ÚR.

28

A mindennapi égőáldozat

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet, kedves illatú tűzáldozatul. ³Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az ÚRnak: naponta két hibátlan egyéves bárányt állandó égőáldozatul. ⁴Az egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el, ⁵ahhoz egytized véka finomlisztet ételáldozatul egynegyed hín préselt olajjal gyúrva. ⁶Állandó égőáldozat ez, amelyet a Sínai-hegyen mutattatok be az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozatul. ⁷A hozzá tartozó italáldozat egynegyed hín legyen bárányonként. A szentélyben öntsd ki az óborból készült áldozatot az ÚR elé. ⁸A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan étel- és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

⁹A nyugalom napján mutass be két egyéves, hibátlan bárányt, ahhoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg a hozzá tartozó italáldozatot. ¹⁰Ez legyen a nyugalomnap égőáldozat minden nyugalom napján, az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó italáldozaton kívül.

¹¹Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az Úrnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt: ¹²mindegyik bikához ételáldozatul háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, a koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva, ¹³és mindegyik bárányhoz ételáldozatul egy-egy tized véka finomlisztet olajjal gyúrva. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. ¹⁴A hozzájuk tartozó italáldozat pedig legyen fél hín bor egy bikához, egyharmad hín egy koshoz és egynegyed hín egy bárányhoz. Ez az újhoid égőáldozata havonként, az esztendő minden hónapjában. ¹⁵Vétekáldozatul pedig készítsetek egy kecskebakot az Úrnak az állandó égőáldozaton kívül, a hozzá tartozó italáldozattal együtt.

A páskaáldozat

¹⁶Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján van az ÚR páskája, ¹⁷és ennek a hónapnak a tizenötödik napján van az ünnep. Hét napig kovásztalan kenyeret kell enni. ¹⁸Az első napon tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát!

¹⁹Tűzáldozatul mutassatok be égőáldozatot az Úrnak: két bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. ²⁰A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: egy bikához háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok, ²¹a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tizedet adjatok. ²²Vétekáldozatul mutassatok be egy bakot, hogy engesztelést szerezzen nektek. ²³Ezeket a reggeli égőáldozaton, az állandó égőáldozaton kívül készítsétek el. ²⁴Ugyanígy készítsétek el minden nap, hét napon át kedves illatú tűzáldozatként az ÚR eledelét. Az állandó égőáldozaton kívül kell ezeket elkészíteni a hozzájuk tartozó italáldozattal együtt. ²⁵A hetedik napon is tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát!

Áldozat a hetek ünnepén

²⁶Az első termés napján, amikor új ételáldozatot mutattok be az Úrnak, azaz a hetek ünnepén tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, ²⁷hanem mutassatok be kedves illatú égőáldozatul az Úrnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt. ²⁸A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: mindegyik bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával, ²⁹a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tized vékával adjatok. ³⁰Egy kecskebakot is mutassatok be, hogy engesztelést szerezzen nektek. ³¹Az állandó égőáldozaton és az ahhoz tartozó ételáldozaton kívül készítsétek el ezeket, a hozzájuk tartozó italáldozattal együtt. Az állatok hibátlanok legyenek.

29

Áldozat a kürtzengés ünnepén

¹A hetedik hónap első napján tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. A kürtzengés napja ez. ²Készítsetek égőáldozatot kedves illatú az Úrnak, egy bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt. ³A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok, ⁴a hét bárányhoz pedig egytized vékával bárányonként. ⁵Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul, hogy engesztelést szerezzen nektek. ⁶Az újhoid napjára előírt égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, meg a hozzájuk tartozó italáldozatokon kívül legyen ez kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.

Áldozat az engesztelés napján

⁷Ennek a hetedik hónapnak a tizedik napján tartsatok szent összejövetelet. Tartóztassátok meg magatokat, és semmiféle munkát ne végezzetek. ⁸Mutassatok be az Úrnak kedves illatú égőáldozatul egy bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. ⁹A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával, ¹⁰a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tized vékával adjatok. ¹¹Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az engesztelés vétekáldozatán és az állandó égőáldozaton, az ahhoz tartozó ételáldozaton, meg a hozzájuk tartozó italáldozatokon kívül.

Áldozatok a sátoros ünnepen

¹²A hetedik hónap tizenötödik napján tartsatok szent összejövetelet. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem ünnepeljétek hét napig ünnepet az Úrnak.

¹³Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak: tizenhárom bikaborjút, két kost és tizennégy egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek. ¹⁴A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: háromtized vékával egy bikához mind a tizenhárom bikánál, kéttized vékával egy koshoz mind a két kosnál, ¹⁵egy-egy tized vékával pedig egy bárányhoz mind a tizennégy báránynál. ¹⁶Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

¹⁷A második napon mutassatok be tizenkét bikaborjút, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ¹⁸a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ¹⁹Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

²⁰A harmadik napon mutassatok be tizenegy bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ²¹a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ²²Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

²³A negyedik napon mutassatok be tíz bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ²⁴a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ²⁵Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

²⁶Az ötödik napon mutassatok be kilenc bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ²⁷a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ²⁸Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

²⁹A hatodik napon mutassatok be nyolc bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ³⁰a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ³¹Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

³²A hetedik napon mutassatok be hét bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt; ³³a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ³⁴Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

³⁵A nyolcadik napon tartsatok ünnepet, ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. ³⁶Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak: egy bikát, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt; ³⁷a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bika, a kos és a bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen. ³⁸Egy bakot is mutassatok be égőáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

³⁹Mindazon kívül, amit fogadalmi vagy önkéntes áldozatként mutattok be égőáldozatul, ételáldozatul, italáldozatul vagy békeáldozatul, ezeket készítsétek el ünnepeiteken az Úrnak.

30

¹És Mózes elmondta Izráel fiainak mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózesnek.

Az asszonyok fogadalma

²Azután így beszélt Mózes Izráel fiainak törzsfőihez: Ezt parancsolta az ÚR: ³Ha férfi tesz fogadalmat az Úrnak, vagy esküt tesz, és úgy kötelezi magát önmegtartóztatásra, ne szegje meg a szavát, hanem tegyen meg mindent úgy, ahogyan kimondta. ⁴De ha nő tesz fogadalmat az Úrnak, és kötelezi magát önmegtartóztatásra az apja házában, még mint leány, ⁵ha apja hallotta fogadalmát és a vállalását, amivel önmegtartóztatásra kötelezte magát, és nem ellenezte az apja, akkor érvényes minden fogadalma, és érvényes minden vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. ⁶Ha azonban ellentmond neki az apja, amikor hallja őt, akkor nem érvényes semmiféle fogadalma vagy vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. És az ÚR megbocsát neki, mert az apja mondott neki ellent.

⁷Ha pedig úgy megy férjhez, hogy fogadalom terheli, vagy meggondolatlan beszéddel kötelezte el magát, ⁸és a férje hallott róla, de amikor hallott róla, nem ellenezte, akkor érvényesek a fogadalmi, és érvényes az a vállalása is, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. ⁹De ha a férje ellentmond neki, amikor hall róla, akkor érvénytelenné teszi az asszony fogadalmát, amely őt terheli, és a meggondolatlan beszédet, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát, és az ÚR is megbocsát neki. ¹⁰Az özvegy vagy férjétől elbocsátott asszonynak minden fogadalma érvényes, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát.

¹¹Ha már a férje házában tesz fogadalmat egy asszony vagy kötelezi magát esküvel önmegtartóztatásra, ¹²ha a férje hallotta, nem ellenezte és nem mondott ellent neki, akkor érvényes minden fogadalma, és érvényes minden vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. ¹³De ha a férje érvénytelenné teszi a fogadalmakat, amikor meghallja azokat, akkor nem érvényes semmi abból, amit fogadalomként kimondott vagy amire elkötelezte magát. A férje érvénytelenné tette azokat, és az ÚR is megbocsát neki. ¹⁴Minden fogadalmat és minden esküt, amellyel önmegtartóztatásra kötelezi magát, a férje tesz érvényessé, és a férje tesz érvénytelenné. ¹⁵De ha a férje nem ellenzi azt aznap, egészen másnapig, akkor érvényessé teszi minden fogadalmát és minden vállalását, amely őt terheli: érvényessé tette azokat, mert nem ellenezte azon a napon, amelyen meghallotta. ¹⁶De ha később teszi érvénytelenné azokat, mint amikor hallott róluk, akkor az asszony bűne őt terheli.

¹⁷Ezeket a rendelkezéseket parancsolta az ÚR Mózesnek a férjre és a feleségre, valamint az apára és a leányra vonatkozólag, ha az még mint leány apja házában él.

31

Izráel bosszút áll Midjánon

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Állj bosszút Izráel fiaikért a midjániakon, azután elődeid mellé kerülsz. ³Azután így beszélt Mózes a néphez: Fegyvereztetek föl magatok közül férfiakat a harcra, és támadják meg Midjánt, hogy bosszút álljanak Midjánon az ÚRért. ⁴Ezret küldjétek egy-egy törzsből, Izráel mindegyik törzséből a harcra. ⁵Kivezényeltek tehát Izráel soraiból törzsenként ezret: tizenkétezer harcra fölfegyverzett embert. ⁶Azután csatába küldte őket Mózes, törzsenként ezret; velük együtt csatába küldte Fineást, Eleázár pap fiát is, mert ő kezelte a szent eszközöket és a riadót jelző harsonákat.

⁷Csatába is szálltak Midján ellen, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR, és megölték minden férfit. ⁸Midján királyait is megölték azokkal, akiket lemészároltak: Evít, Reket, Cúrt, Húrt és Rebát: Midján öt királyát. Megölték fegyverrel Bálámot, Beór fiát is.

⁹Midján asszonyait és gyermekeit azonban foglyul ejtették Izráel fiai, és elvitték zsákmányként minden állatukat, jószágukat és egész vagyonukat. ¹⁰Fölperzseltek lakóhelyükön minden várost és sátoztáborot. ¹¹Azután fogták az egész zsákmányt és az összes megszerzett embert és állatot, ¹²és odavitték Mózeshez, Eleázár paphoz és Izráel fiai közösségéhez a foglyokat és a megszerzett zsákmányt a táborba, Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

¹³Mózes, Eleázár pap és a közösség összes fejedelme kivonult eléjük a táboron kívülre. ¹⁴De Mózes megharagudott a hadsereg vezetőire, az ezredesekre és a századosokra, akik hazatértek a megvívott harcból. ¹⁵Ezt mondta nekik Mózes: Hát ti életben hagyátok az egész asszonynépet?! ¹⁶Hiszen ők csábították hűtlenségre az ÚR ellen Izráel fiait Bálám tanácsa szerint Peór kedvéért! Ezért érte csapás az ÚR közösségét. ¹⁷Most azért öljetek meg minden fiúgyermeket, és öljetek meg minden nőt is, akinek már volt dolga férfival úgy, hogy vele hált. ¹⁸De hagyjatok életben magatoknak minden leánygyermeket, aki még nem ismeri a férfival való hálást. ¹⁹Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig. Mindaz, aki megölt valakit, vagy megérintett egy elesettet, tisztítsa meg magát a harmadik napon és a hetedik napon: ti is, meg a foglyaitok is. ²⁰Tisztítsatok meg minden ruhát, bőrholmit, kecskeszörkésztményt és minden faeszközt.

²¹Eleázár pap pedig ezt mondta a katonáknak, akik megjárták a háborút: Ez a törvény rendelkezése, amelyet megparancsolt Mózesnek az ÚR: ²²Az arany-, ezüst-, réz-, meg a vas-, cin- és ólomholmit, ²³mindazt, ami tűzálló, tartsátok tűzbe, hogy megtisztuljon, de még tisztítóvízzel is tisztítsátok meg. Ami pedig nem tűzálló, azt merítsétek vízbe! ²⁴Ruhátokat is mossátok ki a hetedik napon, hogy tiszták legyetek. Azután bejöhetnek a táborba.

²⁵Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: ²⁶Számold össze a foglyokat, az elfogott embereket és állatokat, Eleázár pappal és a közösség családfőivel együtt. ²⁷Felezd meg a zsákmányt a hadba vonult harcosok és az egész közösség között. ²⁸Végy el egy részt az ÚRnak a hadba vonult harcosoktól, ötszázból egyet: embert, marhát, szamarat és juhot egyaránt. ²⁹Abból a feléből vegyétek el, ami nekik jutott, és add azt Eleázár papnak az ÚRnak szóló felajánlásként. ³⁰Az Izráel fiainak jutott feléből pedig végy el ötvenenként egyet: embert és marhát, szamarat meg juhot, mindenféle állatot. Add azokat a lévítáknak, akik az ÚR hajlékánál végzik a tennivalókat. ³¹Mózes és Eleázár pap úgy járt el, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

³²Ez volt az, ami a megszerzett zsákmányból megmaradt; abból, amit zsákmányolt a hadinép: hatszázhetvenötezer juh, ³³hetvenkétezer marha, ³⁴hatvanegyezer szamar ³⁵és harminckétezer ember: azok a nők, akik nem ismerték a férfival való hálást.

³⁶Ennek az a fele, ami a hadba vonultak része volt, szám szerint a következő volt: háromszázharminchétezer-ötszáz juh, ³⁷ebből az ÚRnak járó rész hatszázhetvenöt juh volt; ³⁸harminchétezer marha, ebből az ÚRnak járó rész hetvenkettő volt; ³⁹harmincezer-ötszáz szamar, ebből az ÚRnak járó rész hatvanegy volt; ⁴⁰és tizenhatezer ember, közülük az ÚRnak járó rész harminckét lélek volt. ⁴¹Mózes átadta Eleázár papnak az ÚRnak felajánlott részt, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

⁴²Az Izráel fiainak jutott felerész, amelyet elvett Mózes a harcosoktól, ⁴³tehát a közösségre eső felerész ennyi volt: háromszázharminchétezer-ötszáz juh, ⁴⁴harminchétezer marha, ⁴⁵harmincezer-ötszáz szamar ⁴⁶és tizenhatezer ember. ⁴⁷Az Izráel fiainak jutott felerészből elvett Mózes minden ötven emberből és állatból egyet, és odaadta azokat a lévítáknak, akik az ÚR hajlékánál végezték a tennivalóikat, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

⁴⁸Akkor odamentek Mózeshez a sereg egységeinek a parancsnokai, az ezredesek és a századosok, ⁴⁹és ezt mondták Mózesnek: Mi, a te szolgálid, összesámoltuk a ránk bízott harcosokat, és senki sem hiányzik közülünk. ⁵⁰Ezért elhoztuk mindnyájan az ÚRnak szóló áldozatul az aranyékszereket, ki-ki amit talált: a bokaláncokat és karpereceket, a gyűrűket,

fülbevalókat és nyakláncokat, hogy engesztelést szerezzenek nekünk az ÚR előtt. ⁵¹Mózes és Eleázár pap átvette tőlük az aranyat, csupa mesterművet. ⁵²Az összes arany, amelyet az ezredesek és századosok felajánlottak az ÚRnak, tizenhatezer-hétszázötven sekel súlyú volt; ⁵³a katonáik pedig a saját zsákmányukat megtartották maguknak. ⁵⁴Mózes és Eleázár pap átvették az aranyat az ezredesektől és századosoktól, és bevitték a kijelentés sátrába az ÚR elé, emlékeztetőül Izráel fiaira.

32

A Jordántól keletre eső országrész felosztása

¹Rúben és Gád fiainak igen jószága volt. Amikor látták, hogy Jazér és Gileád földje alkalmas hely a jószágtartásra, ²odamentek Gád és Rúben fiai Mózeshez és Eleázár paphoz, meg a közösség fejedelmeihez, és ezt mondták: ³Atárót, Díbón, Jazér, Nimrá, Hesbón, Elalé, Szebám, Nebó és Beón, ⁴az a föld, amelyet megvert az ÚR Izráel közössége előtt, jószágtartásra való föld, szolgálóidnak pedig jószágaik vannak. ⁵Ha jóindulattal vagy hozzánk – mondták –, hadd kapják meg szolgálóid ezt a földet tulajdonul, és ne vigyél át bennünket a Jordánon! ⁶Mózes ezt felelte Gád és Rúben fiainak: Ti itt akartok maradni, amikor testvéreitek harcra vonulnak?! ⁷Miért akarjátok elvenni Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy átkeljenek arra a földre, amelyet nekik adott az ÚR? ⁸Atyáitok is így cselekedtek, amikor elküldtem őket Kádés-Barneából, hogy megtekintsék az országot. ⁹Fölmentek az Eskól-völgyig, és megnézték az országot, de elvették Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy bemenjenek abba az országba, amelyet nekik adott az ÚR. ¹⁰Ezért fellángolt az ÚR haragja azon a napon, és ezt az esküt tette: ¹¹Az Egyiptomból feljött férfiak, húszévestől fölfelé, nem látják meg azt a földet, amelyet esküvel ígértem oda Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivel nem követtek engem hűségesen, ¹²kivéve Kálébot, a kenizsi Jefunne fiát és Józsuet, Nún fiát, mivel ők hűségesen követték az URat. ¹³Fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és hagyta őket bolyongani a pusztában negyven évig, míg ki nem pusztult az az egész nemzedék, amely olyat követett el, ami nem tetszett az ÚRnak. ¹⁴És most ti, vétkesek fajzata, atyáitok nyomdokába léptek, hogy még növeljétek az ÚR Izráel ellen fellángolt haragját?! ¹⁵Ha elfordultok tőle, még tovább hagyja népét a pusztában, és ennek az egész népnek a veszét okozzátok!

¹⁶Ekkor közelebb léptek hozzá, és ezt mondták: Csak juhaklokat építünk itt a jószágnak, meg városokat a családunknak, ¹⁷aztán mi magunk is fölfegyverkezünk, és megyünk Izráel fiai előtt, míg be nem visszük őket a területükre. De a családunk hadd maradjon megerősített városokban az ország lakosai miatt. ¹⁸Nem térünk vissza házainkba, amíg meg nem kapja minden izráeli a maga örökségét. ¹⁹Hiszen mi nem akarunk velük együtt örökséget kapni ott a Jordánon túl, mert már jutott nekünk örökség a Jordánon innen, keleten.

²⁰Mózes így felelt nekik: Ha ezt megteszitek, ha fölfegyverkeztek a harcra az ÚR színe előtt, ²¹és minden fegyveresetek átkel a Jordánon az ÚR színe előtt, amíg ki nem űzi ellenségeit maga elől, ²²és ha akkor tértek vissza, miután meghódolt az a föld az ÚR előtt, akkor ártatlanok lesztek az ÚR és Izráel szemében, és birtokul kapjátok ezt a földet az ÚR előtt. ²³De ha nem így tesztek, vétkeztek az ÚR ellen. Tudjátok meg, hogy utolér benneteket vétkeitek büntetése. ²⁴Építsetek hát városokat családotoknak és aklokat nyájaitoknak, de amit kimondtatok, azt tegyétek meg!

²⁵Akkor ezt mondták Gád és Rúben fiai Mózesnek: Úgy cselekszenek szolgálóid, ahogyan te parancsolod, urunk! ²⁶Gyermekeink, asszonyaink, jószágunk és az összes állatunk ott marad Gileád városaiban. ²⁷Szolgálóid pedig mindnyájan hadba szállnak az ÚR előtt, fölfegyverkezve a harcra, amint kívánod, uram.

²⁸Mózes ekkor parancsot adott Eleázár papnak és Józsueának, Nún fiának, meg az izráeli törzsek családfőinek velük kapcsolatban. ²⁹Ezt mondta nekik Mózes: Ha Gád és Rúben fiai átkelnek veletek a Jordánon, mindnyájan fölfegyverkezve a harcra az ÚR színe előtt, és ha majd meghódol előttetek az a föld, akkor adjátok nekik Gileád földjét birtokul. ³⁰Ha azonban

nem kelnek át veletek fegyveresen, akkor köztetek, Kánaán földjén kapjanak birtokot. ³¹Gád és Rúben fiai így válaszoltak: Úgy cselekszünk, ahogyan az ÚR szolgálóinak megmondta. ³²Mi átkelünk fegyveresen az ÚR színe előtt Kánaán földjére, de az örökségül kapott birtokunk legyen itt, a Jordánon innen.

³³Mózes tehát nekik, Gád és Rúben fiainak, meg József fiai közül Manassé törzse felének adta Szíhónnak, az emóriai királyának országát és Ógnak, Básán királyának országát, azt a földet városaival és a városok körüli területekkel együtt. ³⁴Gád fiai fölépítették Díbont, Atárótot és Aróért, ³⁵Atrót-Sófánt, Jazért és Jogbohát, ³⁶Bét-Nimrát és Bét-Haránt, ezeket a megerősített városokat és a juhok akleit. ³⁷Rúben fiai pedig fölépítették Hesbont, Elálét és Kirjátajimot, ³⁸Nebót, Baal-Meónt, amelyeknek megváltoztatták a nevét, továbbá Szibmát. Így nevezték el azokat a városokat, amelyeket fölépítettek.

³⁹Manassé fiának, Mákírnak a fiai pedig Gileádba vonultak, elfoglalták azt, és kiűzték az ott lakó emóriákat. ⁴⁰Mózes Manassé fiának, Mákírnak adta Gileádot, aki letelepedett ott. ⁴¹Manassé másik fia, Jáír fölvonult, és elfoglalta az emóriai sátorfalvait. Elnevezte azokat Jáír sátorfalvainak. ⁴²Nóbah is fölvonult, elfoglalta Kenátot és falvait, és a maga nevéől Nóbahnak nevezte el.

33

Izráel táborhelyei a pusztában

¹Ezek Izráel fiainak a táborhelyei attól fogva, hogy seregeik Mózes és Áron vezetésével kivonultak Egyiptomból. ²Mózes ugyanis az ÚR parancsára mindig följegyezte, ha továbbindultak a táborhelyeikről. Ezek azok a táborhelyek, ahonnan elindultak:

³Elindultak Ramszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A paskát követő napon jöttek ki Izráel fiai az ÚR kezének oltalma alatt egész Egyiptom szeme láttára, ⁴miközben az egyiptomiak sorra temették mindazokat az elsőszülötteket, akiket megölt az ÚR, mert az ÚR ítéletet tartott isteneiken.

⁵Elindultak tehát Izráel fiai Ramszeszből, és tábornak ütöttek Szukkótban. ⁶Elindultak Szukkótból, és tábornak ütöttek Étámban, a puszta szélén. ⁷Elindultak Étámból, és Pí-Hahírót felé fordultak Baal-Cefónnal szemben, és tábornak ütöttek Migdól előtt. ⁸Elindultak Pí-Hahírótból, és a tengeren átkelve elértek a pusztába. Háromnapi utat tettek meg az Étámpusztában, és tábornak ütöttek Máraiban. ⁹Elindultak Máraiból, és eljutottak Élimbe. Élimben volt tizenkét forrás és hetven pálmafa. Tábornak ütöttek ott. ¹⁰Elindultak Élimből, és tábornak ütöttek a Vörös-tenger mellett. ¹¹Elindultak a Vörös-tengertől, és tábornak ütöttek a Szín-pusztában. ¹²Elindultak a Szín-pusztából, és tábornak ütöttek Dofkában. ¹³Elindultak Dofkából, és tábornak ütöttek Álúsban. ¹⁴Elindultak Álusból, és tábornak ütöttek Refídímben. Ott nem volt a népnek ivóvize. ¹⁵Elindultak Refídímből, és tábornak ütöttek a Sínai-pusztában. ¹⁶Elindultak a Sínai-pusztából, és tábornak ütöttek Kibrót-Taavában. ¹⁷Elindultak Kibrót-Taavából, és tábornak ütöttek Hacérótban. ¹⁸Elindultak Hacérótból, és tábornak ütöttek Ritmában. ¹⁹Elindultak Ritmából, és tábornak ütöttek Rimmón-Perecben. ²⁰Elindultak Rimmón-Perecből, és tábornak ütöttek Libnában. ²¹Elindultak Libnából, és tábornak ütöttek Risszában. ²²Elindultak Risszából, és tábornak ütöttek Kehélátában. ²³Elindultak Kehélátából, és tábornak ütöttek a Sefer-hegynél. ²⁴Elindultak a Sefer-hegytől, és tábornak ütöttek Harádában. ²⁵Elindultak Harádából, és tábornak ütöttek Makhélótban. ²⁶Elindultak Makhélótból, és tábornak ütöttek Tahatban. ²⁷Elindultak Tahatból, és tábornak ütöttek Terahban. ²⁸Elindultak Terahból, és tábornak ütöttek Mitkában. ²⁹Elindultak Mitkából, és tábornak ütöttek Hasmónában. ³⁰Elindultak Hasmónából, és tábornak ütöttek Mószerótban. ³¹Elindultak Mószerótból, és tábornak ütöttek Bené-Jaakánban. ³²Elindultak Bené-Jaakánból, és tábornak ütöttek Hór-Haggidgádban. ³³Elindultak Hór-Haggidgádból, és tábornak ütöttek Jotbátában. ³⁴Elindultak Jotbátából, és tábornak ütöttek Abrónában. ³⁵Elindultak Abrónából, és tábornak ütöttek Ecjón-Geberben. ³⁶Elindultak Ecjón-Geberből, és tábornak ütöttek a Cin-pusztában levő Kádésban. ³⁷Elindultak Kádésből, és tábornak ütöttek a Hór-hegynél, Edóm országának a határán.

³⁸Ott Áron főpap fölment a Hór-hegyre az ÚR parancsa szerint, és meghalt a negyvenedik évben azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, az év ötödik hónapjában, a hónap első napján. ³⁹Áron százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór-hegyen.

⁴⁰Akkor hallotta meg a kánaáni Arád királya, aki Kánaán földjén, a Délvidéken lakott, hogy jönnek Izráel fiai. ⁴¹Ők pedig elindultak a Hór-hegytől, és táborot ütöttek Calmónában. ⁴²Elindultak Calmónából, és táborot ütöttek Púnónban. ⁴³Elindultak Púnónból és táborot ütöttek Óbótban. ⁴⁴Elindultak Óbótból, és táborot ütöttek Ijjé-Abárímban, Móáb határán. ⁴⁵Elindultak Ijjé-Abárímból, és táborot ütöttek Díbón-Gádban. ⁴⁶Elindultak Díbón-Gádból, és táborot ütöttek Almón-Diblátajimban. ⁴⁷Elindultak Almón-Diblátajimból, és táborot ütöttek az Abárím-hegységénél Nebóval szemben. ⁴⁸Elindultak az Abárím-hegységtől, és táborot ütöttek Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben. ⁴⁹Ott táboroztak a Jordán mentén Bét-Hajjesímóttól Ábél-Hassittímgig Móáb síkságán.

⁵⁰Azután így beszélt Mózeshez az ÚR Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben: ⁵¹Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha átkeltek a Jordánon Kánaán földjére, ⁵²űzzétek ki magatok elől az ország minden lakosát, pusztítsátok el összes bálványukat, öntött bálványszobraikat is mind pusztítsátok el, és tegyétek tönkre valamennyi áldozóhalmukat! ⁵³Vegyétek birtokba az országot, és lakjatok abban, mert nektek adtam azt a földet, hogy ti birtokoljátok. ⁵⁴Sorsvetéssel osszátok fel örökségül az országot nemzetségeitek között. A nagyobbak nagyobb örökséget adjatok, a kisebbnek pedig kisebb örökséget juttassatok. Mindenki azt kapja, ami a sorsvetéssel jut neki. Az ősi törzsek szerint osszátok szét az örökséget! ⁵⁵De ha nem űzitek ki magatok elől az ország lakosait, akkor tüskévé lesznek a szemetekben és tövissé az oldalatokban azok, akiket meghagytok közülük, és szorongatni fognak benneteket azon a földön, amelyen lakni fogtok, ⁵⁶és majd veletek bánok el úgy, ahogyan övelük akartam elbánni.

34

Az ígéret földjének határai

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha majd bementek Kánaán földjére, az a föld, Kánaán földje jut nektek örökségül a következő határok szerint: ³A déli határvidék a Cin-pusztától Edóm mentén legyen. Ez legyen a déli határotok: keleten a Sós-tenger végétől induljon, ⁴kerülje meg a határ délről az Akrabbím-hágót, és menjen Cin felé, nyúljon le Kádés-Barneától délre, majd haladjon Hacar-Addárig, és menjen tovább Acmon felé. ⁵Acmontól forduljon a határ Egyiptom patakja felé, és végződjék a tengerénél.

⁶A nyugati határotok a Nagy-tenger és annak partvidéke legyen. Ez legyen a nyugati határotok.

⁷Ez legyen az északi határotok: A Nagy-tengertől a Hór-hegyig jelöljétek ki, ⁸a Hór-hegytől jelöljétek ki a Hamátba vezető útig, majd a határ nyúljon ki Cedád felé, ⁹azután haladjon a határ Zifrón felé, és a vége Hacar-Énánál legyen. Ez legyen az északi határotok.

¹⁰A keleti határt Hacar-Énántól Sefámig jelöljétek ki, ¹¹Sefámtól menjen le a határ Riblá felé, Ajintól keletre, majd menjen tovább a határ lefelé, amíg el nem éri a Kinneret-tó keleti partján levő magaslatokat. ¹²Azután menjen le a határ a Jordán felé, és végződjék a Sós-tengerénél. Ez legyen országotok határa körös-körül!

¹³Azután ezt parancsolta Mózes Izráel fiainak: Ezt a földet osszátok fel örökségül sorsvetéssel, ahogyan megparancsolta az ÚR, és adjátok oda a kilenc és fél törzsnek. ¹⁴Mert Rúben törzsének a nagycsaládjai és Gád törzsének a nagycsaládjai már megkapták örökségüket, és Manassé törzsének a fele is megkapta. ¹⁵Ez a két és fél törzs a Jordánon innen, keleten, Jerikóval szemben kapta meg örökségét.

Az ország felosztói

¹⁶Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁷Név szerint ezek legyenek azok a férfiak, akik felosztják közöttetek örökségül az országot: Eleázár pap és Józsué, Nún fia. ¹⁸Törzsenként egy-egy fejedelmet válasszatok melléjük az ország felosztására. ¹⁹Név szerint ezek legyenek: Júda törzséből Káléb, Jefunne fia. ²⁰Simeon fiainak törzséből Semúél, Ammihúd fia. ²¹Benjámin törzséből Elidád, Kislón fia. ²²Dán fiainak a törzséből Bukki fejedelem, Joglí fia. ²³József fiai közül: Manassé fiainak a törzséből Hanniél fejedelem, Éfód fia, ²⁴Efraim fiainak a törzséből pedig Kemúél fejedelem, Siftán fia. ²⁵Zebulon fiainak a törzséből Elícáfán fejedelem, Parnak fia. ²⁶Issakár fiainak a törzséből Paltiel fejedelem, Azzan fia. ²⁷Ásér fiainak a törzséből Ahíhúd fejedelem, Selómi fia. ²⁸Naftáli fiainak a törzséből Pedahél fejedelem, Ammihúd fia. ²⁹Ezeknek parancsolta meg az ÚR, hogy osszák ki az örökségüket Izráel fiainak Kánaán földjén.

35*A lévíták városai*

¹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR Móáb síkságán, Jerikóval szemben, a Jordán mellett: ²Parancsold meg Izráel fiainak, hogy a birtokul kapott örökségükből adjanak városokat a lévítáknak lakóhelyül. A városok körül levő legelőket is adjátok a lévítáknak. ³Lakjanak ezekben a városokban, a hozzájuk tartozó legelőket pedig használják nyájaiknak, jószáguknak és mindenféle állatuknak. ⁴Azoknak a városoknak a legelői, amelyeket a lévítáknak adtok, a város falától kifelé körös-körül ezer könyöknyire terjedjenek. ⁵A városon kívül a keleti oldalát kétezer könyöknek mérjétek, a déli oldalát kétezer könyöknek, a nyugati oldalát kétezer könyöknek és az északi oldalát is kétezer könyöknek, úgy, hogy a város középen legyen. Így mérjétek ki ezeknek a városoknak a legelőit.

⁶Azok közül a városok közül, amelyeket a lévítáknak adtok, legyen hat menedékváros. Ezeket arra a célra jelöljétek ki, hogy oda menekülhessen a gyilkos. Rajtuk kívül negyvenkét várost adjatok. ⁷Összesen tehát negyvennyolc várost adjatok a lévítáknak a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt. ⁸Úgy adjátok ki Izráel fiainak birtokából ezeket a városokat, hogy akinek több jutott, attól többet, akinek kevesebb, attól kevesebbet vegyetek el. Mindegyik törzs aszerint adjon városaiból a lévítáknak, hogy milyen nagy a neki kiosztott örökség.

A menedékvárosok

⁹Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ¹⁰Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Amikor átkeltek a Jordánon Kánaán földjére, ¹¹válasszatok ki magatoknak olyan városokat, amelyek a menedékvárosaitok lesznek. Oda meneküljön a gyilkos, ha nem szándékosan öl meg valakit. ¹²Szolgáljanak nektek ezek a városok menedékkül a vérbosszuló elöl, hogy ne haljon meg a gyilkos, amíg oda nem áll a közösség elé ítéletre. ¹³Hat várost jelöljétek ki magatoknak menedékvárosul. ¹⁴Három várost jelöljétek ki a Jordánon innen, és három várost jelöljétek ki Kánaán földjén: ezek legyenek a menedékvárosok. ¹⁵Legyen ez a hat város menedékkül Izráel fiainak és a jövevényeknek, meg a köztük lakó betelepülteknek, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan ölt meg valakit.

¹⁶Ha valaki úgy megüti vasszerszámmal a másikat, hogy belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak. ¹⁷Ha valaki a kezébe kerülő kővel, amely halált okozhat, úgy megüti a másikat, hogy az belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak. ¹⁸Vagy ha valaki a kezébe kerülő faeszközzel, amely halált okozhat, úgy üti meg a másikat, hogy az belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak. ¹⁹Maga a vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost. Megölheti ott, ahol ráakad. ²⁰Ha valaki gyűlöletből ellöki a másikat, vagy ha ártó szándékkal dobja meg úgy, hogy belehal, ²¹vagy ha ellenséges indulatában kézzel üti meg a másikat úgy, hogy az belehal, halállal kell lakolnia annak, aki megütötte, mert gyilkos az. A vérbosszuló megölheti a gyilkost ott, ahol ráakad.

²²De ha csak hirtelen, ellenséges indulat nélkül taszította el, vagy nem ártó szándékkal dobta meg valamivel a másikat, ²³vagy ráejtett figyelmetlenségből a másikra egy követ, amely halált okozhat, és az belehalt, pedig nem is volt ellensége, és nem kereste a vesztét, ²⁴akkor a közösség ítéljen a tettes és a vérbosszuló ügyében, ezen előírások szerint. ²⁵Mentse meg a közösség a gyilkost a vérbosszulótól, és küldje vissza a közösség abba a menedékvárosba, ahova menekült. Lakják ott, amíg meg nem hal a szent olajjal fölkent főpap. ²⁶De ha el meri hagyni a gyilkos annak a menedékvárosnak a határát, ahova menekült, ²⁷és rátalál a vérbosszuló annak a menedékvárosnak a határán kívül, akkor megölheti a vérbosszuló a gyilkost. Nem terheli vér, ²⁸mert annak a menedékvárosban kell laknia a főpap haláláig. Csak a főpap halála után térhet vissza a gyilkos a saját földjére. ²⁹Ez legyen a törvény rendelkezése mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre!

³⁰Ha egy ember agyonüt valakit, csak tanúk szavára szabad a gyilkost kivégezni. Egy tanú vallomása azonban nem elég a halálos ítélethez. ³¹Nem szabad elfogadni váltságdíjat az olyan gyilkos életéért, aki halálra méltó bünt követett el: az ilyen halállal lakoljon! ³²De ha valaki menedékvárosba menekült, attól sem szabad váltságdíjat elfogadni azért, hogy még a főpap halála előtt visszatérhessen és a saját földjén lakhasson. ³³Ne szentségtelenítsétek meg azt a földet, amelyen laktok, mert a vér megszentégteleníti a földet, és a földnek nem lehet engesztelést szerezni a rajta kiontott vérért, csak annak a vérevel, aki kiontotta. ³⁴Ne tegyétek tisztátalanná azt a földet, amelyen laktok, és ahol én is lakozom, mert én, az ÚR, Izráel fiai között lakozom.

36

Örökösödés leányágon

¹Előálltak a Gileád fiainak nemzetségéből való családfők – Gileád Manassé fiának, Mákírnak a fia volt, József fiai nemzetségeiből –, beszélni kezdtek Mózes előtt, meg a fejedelmek, azaz Izráel fiainak a családfői előtt, ²és ezt mondták: Uram, azt parancsolta neked az ÚR, hogy sorsvetéssel oszd ki ezt a földet örökségül Izráel fiainak. De uram, azt is megparancsolta neked az ÚR, hogy testvérünk, Celofhád örökségét a leányainak add oda. ³Ha azonban Izráel fiainak másik törzsből való emberhez mennek feleségül, akkor az ő örökségükkel kisebb lesz atyáink öröksége, hiszen az annak a törzsnek az örökségéhez kerül, ahová ők mennek; a nekünk sorsolt örökség pedig így kisebb lett. ⁴Sőt még ha elkövetkezik is az örömnép éve Izráel fiai számára, az ő örökségük akkor is ott marad annak a törzsnek az örökségénél, ahova kerültek. Így a mi atyáink törzsének örökségéből elkerül az ő örökségük.

⁵Ekkor parancsot adott Mózes Izráel fiainak az ÚR akarata szerint, és ezt mondta: Igaza van József fiai törzsének! ⁶Ezt parancsolja az ÚR Celofhád leányainak: Menjenek feleségül, akihez jónak látják, de csak olyanhoz mehetnek feleségül, aki atyjuk törzsének a nemzetségéből való. ⁷Így nem kerül át Izráel fiainak az öröksége egyik törzsből a másikba. Izráel fiai közül mindenki ragaszkodjék atyái törzsének az örökségéhez. ⁸Minden olyan leány, aki örökséget kap Izráel fiainak a törzseiben, csak olyanhoz menjen feleségül, aki atyai törzsének a nemzetségéből való, hogy Izráel fiai közül mindenki megtartsa ősi örökségét. ⁹Ne kerüljön át örökség egyik törzsből a másikba. Izráel fiainak törzseiből mindenki ragaszkodjék a maga örökségéhez!

¹⁰Celofhád leányai úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

¹¹Celofhád leányai, Mahlá, Tircá, Hoglá, Milká és Nóá a nagybátyjuk fiaihoz mentek feleségül. ¹²József fiának, Manassénak a nemzetségéből való emberekhez mentek feleségül, és így örökségük megmaradt atyjuk nemzetségének a törzsénél.

¹³Ezek azok a parancsolatok és előírások, amelyeket Mózes által parancsolt meg az ÚR Izráel fiainak Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.